

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Bakalářská práce

2026

Viktorie Železná

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

**Korupce a zelená vize: Mediální analýza vlivu kauzy Dozimetr
na Klimatický plán hl. m. Prahy**

Bakalářská práce

Autor/ka práce: Viktorie Železná

Studijní program: Politologie a veřejná politika

Vedoucí práce: Mgr. Eva Hejzlarová, Ph.D.

Rok obhajoby: 2026

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.
4. Při přípravě této práce autor použil Gemini za účelem opravy syntaxe, konzultaci strategií a konkrétních metod pro analýzu a interpretaci dat a konzultaci pomáhající porozumění. Po použití tohoto nástroje/služby autor obsah podle potřeby zkontroloval a upravil a přebírá plnou odpovědnost za obsah publikace.

V Praze dne 4. 5. 2026

Viktorie Železná

Bibliografický záznam

Železná, Viktorie. *Korupce a zelená vize: Mediální analýza vlivu kauzy Dozimetr na Klimatický plán hl. m. Prahy* Praha, 2026. 83 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií, Katedra politologie. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Eva Hejzlarová, Ph.D.

Rozsah práce: 107 627

Abstrakt

Tato bakalářská práce s názvem *Korupce a zelená vize: Mediální analýza vlivu kauzy Dozimetr na Klimatický plán hl. m. Prahy* se zabývá analýzou vlivu korupční kauzy na mediální obraz klimatického strategického dokumentu v prostředí vybraných online zpravodajských portálů. Teoretická část vymezuje pojmy, jako jsou agenda-setting, legitimita veřejné politiky a mediální rámování. Značný podíl práce tvoří pojednání o vlivu médií na utváření obrazu veřejných politik a jejich zranitelnosti vůči vnějším krizím, což představuje teoretické východisko mé práce. V analytické části zprvu detailněji představuji Klimatický plán hl. m. Prahy a samotnou kauzu Dozimetr. Dále se zaměřuji na metodiku provedených výzkumů, představuji zkoumané online zpravodajské portály a následně uvádím výsledky každé výzkumné otázky. Hlavním cílem výzkumu je porozumět, jakým způsobem mediální pokrytí korupčního skandálu proměnilo vnímání odborného politického dokumentu a interpretovat způsoby, jakými byla kauza Dozimetr v médiích rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu. Výzkum ukazuje, že navzdory původnímu předpokladu o totální diskreditaci dokumentu si Klimatický plán zachoval překvapivě vysokou míru komunikační odolnosti, a to především díky výrazné tematické separaci obou témat v mediálním prostoru. Korupční rámec se vyskytoval pouze v období vrcholící kauzy a v jiném kontextu se neobjevil. K zásadnímu propadu legitimacy a omezení pozitivních narativů docházelo pouze v období vrcholící kauzy Dozimetr. Nejvýraznější proměnu zaznamenal diskurz o aktérech. V práci také identifikuji trend depolitizace a posun od ekonomického rámce k inovativně-technokratickému rámování jako klíčové faktory, které umožnily přesun od ideologických vizí k pragmatičtější prezentaci Klimatického plánu. Výsledky práce představují případovou studii mechanismů ochrany strategických veřejných politik před negativními důsledky politických skandálů.

Abstract

This bachelor's thesis, titled *Corruption and the Green Vision: A Media Analysis of the Impact of the Dozimetr Case on the Climate Plan of the Capital City of Prague*, examines the influence of a corruption scandal on the media image of a strategic climate document within selected online news portals. The theoretical part defines concepts such as agenda-setting, the legitimacy of public policy, and media framing. A significant portion of the thesis is devoted to discussing the media's influence on shaping the image of public policies and their vulnerability to external crises, which serves as the theoretical basis for my work. In the analytical part, I first introduce the Prague Climate Plan and the Dozimetr case in more detail. I then outline the research methodology and the selected online news portals, subsequently presenting findings addressing each research question. The main aim of the research is to understand how media coverage of the corruption scandal transformed the perception of the strategic policy document, and to interpret the ways in which the Dozimetr case was framed in the media in relation to the Climate Plan. The research shows that, contrary to the original assumption of the document's total discreditation, the Climate Plan maintained a surprisingly high degree of communicative resilience, primarily due to the clear thematic separation of the two topics in the media space. The corruption frame appeared only during the peak of the case and did not emerge in other contexts. A significant decline in legitimacy and a reduction in positive narratives occurred only during the peak period of the Dozimetr case. The most notable change was observed in the discourse on actors. The thesis also identifies a trend of depoliticization and a shift from an economic frame to an innovation-technocratic framing as key factors that enabled the transition from ideological visions to a more pragmatic presentation of the Climate Plan. The findings of the thesis represent a case study of the mechanisms protecting strategic public policies from the negative consequences of political scandals.

Klíčová slova

Klimatický plán Prahy, kauza Dozimetr, korupce, politický skandál, klimatická politika, delegitimizace strategických dokumentů, rámcová analýza, diskurzivní analýza, online zpravodajské portály

Keywords

Prague Climate Plan, Dozimetr case, corruption, political scandal, climate policy, delegitimisation of strategic documents, framing analysis, discourse analysis, online news portals

Title

Corruption and Green Vision: A Media Analysis of the Influence of the Dozimetr Case on the Climate Plan of the Capital City of Prague

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala především vedoucí mé bakalářské práce, Mgr. Evě Hejzlarové, Ph.D., za její ochotu, cenné rady a věcné připomínky při psaní mé práce. Velké poděkování patří také mé rodině a blízkým za jejich trpělivost a podporu v průběhu studia.

Obsah

Úvod	10
1. Teoretický rámec	12
1.1 Agenda-setting.....	12
1.2 Diskurzivní analýza	13
1.3 Rámcová analýza.....	15
1.4 Rámcová analýza versus agenda-setting	17
1.4.1 Selektivita a salience v rámci rámování	17
1.5 Koncept legitimacy veřejné politiky	18
1.6 Důvěra ve správu	19
2. Vymezení pojmů souvisejících s Pražským klimatickým plánem a kauzou Dozimetr ...	21
3. Korupce a klimatická politika: empirické poznatky	26
4. Klimatický plán hl. m. Prahy do roku 2030	28
4.1 Čtyři základní pilíře Pražského klimatického plánu.....	29
5. Kauza Dozimetr.....	31
6. Metodologie.....	34
6.1 Výzkumný cíl a výzkumné otázky	34
6.2 Datový soubor a sběr dat	35
6.3 Postup při analýze.....	36
6.3.1 Identifikace dominantních rámců	37
6.4 Ukázka mediální analýzy.....	40
6.5 Limity výzkumu	41
7. Jak byla kauza Dozimetr mediálně rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu?	42
7.1 Dominantní rámce v průběhu jednotlivých čtvrtletí.....	42
7.3 Mediální rámce během kauzy Dozimetr.....	44

7.4 Mediální rámce po kauze Dozimetr.....	46
7.5 Shrnutí	47
8. Jakým způsobem ovlivňuje přítomnost kauzy Dozimetr v mediálních výstupech hodnocení Klimatického plánu z hlediska jeho legitimacy a prezentace jeho přínosů?.....	49
8.1 Vývoj koeficientu mediální podpory a distribuce tónu zpráv v čase	49
8.2 Shrnutí	52
9. Jak se proměnil mediální diskurz u Klimatického plánu po kauze Dozimetr?	53
9.1 Mediální diskurz před kauzou Dozimetr 1. 5. 2021 – 6. 6. 2021	54
9.2 Mediální diskurz během kauzy Dozimetr 17. 6. 2022 – 23. 9. 2022.....	55
9.3 Mediální diskurz po kauze Dozimetr 7. 10. 2022 – 11. 3. 2026.....	56
9.4 Shrnutí	57
10. Diskuse	58
Závěr.....	61
Summary.....	64
Použitá literatura:.....	67
Mediální články citované v bakalářské práci:	75
Seznam příloh	83

Úvod

V posledním desetiletí se klimatická krize stala jedním z ústředních témat veřejného i politického diskurzu, což z ní činí téma velice relevantní. Evropské metropole, včetně Prahy, reagují na tuto výzvu ambiciózními strategickými dokumenty, které mají zajistit transformaci energetiky, dopravy a infrastruktury směrem k větší udržitelnosti. Jedním z takových dokumentů je i Klimatický plán hl. m. Prahy do roku 2030, který představuje komplexní vizi moderního a klimaticky odpovědného města. Implementace takto rozsáhlých veřejných politik však nezávisí pouze na jejich odborné kvalitě, ale v rozhodující míře také na jejich legitimitě v očích veřejnosti a na způsobu, jakým jsou prezentovány v médiích.

Mediální obraz veřejných politik je ale velmi zranitelný vůči vnějším vlivům a politickým krizím. V červnu roku 2022 zasáhla pražskou politickou scénu kauza Dozimetr, kdy se jednalo o rozsáhlý korupční skandál spojený s hospodařením Dopravního podniku hl. m. Prahy a tehdejšími vysokými politickými představiteli města. Vzhledem k tomu, že jednou z hlavních tváří skandálu byl náměstek primátora Petr Hlubuček, který měl v gesci právě oblast životního prostředí a Klimatický plán, mohla zde vyvstat otázka, do jaké míry může tento toxický narativ politické korupce kontaminovat a delegitimizovat odborný environmentální program Klimatický plán Prahy.

Tato bakalářská práce se proto zaměřuje na analýzu vlivu kauzy Dozimetr na mediální obraz Klimatického plánu hl. m. Prahy. Hlavním problémem, který práce reflektuje, je napětí mezi odbornou podstatou strategického dokumentu a jeho politickým kontextem. Budu zkoumat, zda mediální pokrytí korupčního skandálu vedlo k diskreditaci Klimatického plánu, nebo zda se dokumentu podařilo v mediálním prostoru udržet svou autonomii a legitimitu.

Cílem práce je porozumět, jakým způsobem mediální pokrytí korupčního skandálu proměnilo vnímání odborného politického dokumentu a interpretovat způsoby, jakými byla kauza Dozimetr v médiích rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu. Práce si také klade za cíl odpovědět na otázky, jak byla kauza Dozimetr mediálně rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu, jakým způsobem ovlivňuje přítomnost kauzy Dozimetr v mediálních výstupech hodnocení Klimatického plánu z hlediska jeho legitimacy

a prezentace jeho přínosů a jak se proměnil mediální diskurz u Klimatického plánu po kauze Dozimetr.

Z hlediska metodologie se práce opírá o smíšenou výzkumnou strategii. Těžištěm práce byla kvalitativní mediální analýza spolu s rámcovou analýzou a diskurzivní analýzou doplněny o kvantitativní obsahovou analýzu, která se zaměřovala na legitimitu Klimatického plánu a prezentaci jeho přínosů. Využívám primárně kvalitativní rámcovou analýzu Roberta Entmana k identifikaci dominantních rámců a diskurzivní analýzu Maartena Hajera k odhalení strukturálních změn v narativech o Klimatickém plánu. Tyto postupy jsou doplněny kvantitativní obsahovou analýzou zaměřenou na měření koeficientu mediální podpory podle Davida L. Deephause. Teoretickým východiskem práce jsou koncepty agenda-settingu, legitimacy veřejné politiky a politického rámování.

Práce je rozdělena na teoretickou a analytickou část. Teoretická část vymezuje rámec studia mediálních vlivů a legitimacy veřejných politik. Analytická část se nejprve věnuje kontextu Klimatického plánu a kauzy Dozimetr, přičemž těžištěm této části je samotná mediální analýza dat získaných z relevantních zpravodajských portálů. Výsledky jsou následně syntetizovány v závěru práce. Pražská zkušenost je zde pojata jako případová studie, která může přispět k širší odborné debatě o tom, jak chránit strategické veřejné zájmy před negativními důsledky politických skandálů.

1. Teoretický rámec

Tato kapitola představuje hlavní teoretické koncepty, z nichž práce vychází a které umožňují porozumět tomu, jak politické a korupční kauzy ovlivňují podobu, legitimitu a implementaci veřejných politik. Zaměřuji se zejména na mediální teorie agenda-settingu a rámování, které vysvětlují roli médií při utváření politických priorit, a dále na koncept legitimacy veřejné politiky a důvěry ve veřejnou správu. Tyto přístupy jsou pro zkoumaný případ Pražského klimatického plánu klíčové, protože umožňují sledovat, jak kauza Dozimetr proměnila jeho veřejné přijetí a politickou podporu.

1.1 Agenda-setting

Teorie agenda-setting patří k nejvlivnějším přístupům v oblasti zkoumání mediálních účinků. Jejím základním tvrzením je, že: „*Média neříkají lidem, co si mají myslet, ale spíše o čem mají přemýšlet*“ (Cohen, 1963, s. 200). Média tak určují pořadí, důležitost a prezentaci různých zpráv ve veřejném prostoru, což má zásadní vliv na to, jak lidé vnímají politickou realitu. Voliči se o politice dozvídají převážně z médií a jen málo z nich se osobně setkává s kandidáty nebo má přímou zkušenost s rozhodovacím procesem. Mediální informace jsou tak hlavním zdrojem politických poznatků.

Agenda-setting vysvětluje proces, v němž jsou některá témata ve veřejném prostoru zvýrazňována, zatímco jiná jsou často opomíjena a potlačena (McCombs a Shaw, 1972). Agenda-setting tedy popisuje, jak masová média nastavují nejen veřejnou agendu, ale prostřednictvím politické reakce také spoluutvářejí politickou agendu (Dearing a Rogers, 1996).

V kontextu kauzy Dozimetr je pro mě tato teorie důležitá zejména proto, že mi umožní sledovat změnu mediální pozornosti. Mohu zkoumat, jak se pozornost v čase měnila u Klimatického plánu a u Petra Hlubučka, případně u samotné kauzy Dozimetr.

McCombs a Shaw (1972) formulovali teorii agenda-setting na základě výzkumu probíhajícího během americké prezidentské kampaně v roce 1968. Autoři zkoumali korelaci mezi tématy, která byla nejvíce přítomná v médiích, s tématy, která voliči označili jako nejdůležitější. Výsledky ukázaly silnou korelaci mezi frekvencí, s jakou média určitá témata zmiňovala, a jejich subjektivní důležitostí pro veřejnost (McCombs a Shaw, 1972).

Agenda-setting je postaven na dvou klíčových procesech. Prvním procesem je výběr tématu (*selection*). Média rozhodují, která témata budou pokryta, čímž vytvářejí rámec toho, co veřejnost považuje za společensky relevantní (McCombs, 2004). Druhým procesem je zvyšování výraznosti tématu (*salience*). To označuje, že témata, kterým média věnují výrazný prostor, například na titulní straně, jsou vnímána jako důležitější (McCombs, 2014). Můžeme tedy říct, že čím více je téma v médiích přítomné a čím výrazněji je prezentované, tím větší šanci má, že veřejnost začne toto téma vnímat jako prioritní problém (Boykoff, 2007).

Pozdější výzkumy rozšířily teorii agenda-setting o druhou úroveň. Druhá úroveň agenda-setting se nezaměřuje pouze na to, o jakých tématech média informují, ale také jaké atributy těmto tématům přisuzují (McCombs et al., 1997). Zvýrazňování určitých atributů, kterými se často stávají atributy ekonomické, morální či bezpečnostní, může významně formovat způsob, jakým veřejnost dané téma interpretuje. Tato druhá úroveň agenda-settingu se teoreticky překrývá s konceptem rámování. Rozdíl spočívá v tom, že v rámci agenda-settingu ji chápeme jako proces, kdy média zdůrazňují konkrétní vlastnosti tématu, čímž zvyšují jejich výraznost (*salience*) v očích veřejnosti (Entman, 1993).

Agenda-setting má důsledky nejen pro veřejné mínění, ale i pro politické rozhodování. Politici se často přizpůsobují mediálním prioritám a reagují zejména na problémy, které jsou intenzivně medializované, protože předpokládají, že jsou pro veřejnost důležité (Walgrave a Aelst, 2006). Média tak mohou nepřímo ovlivňovat i tvorbu politik, politické rozhodnutí, načasování reform, průběh politických debat a veřejnou kontrolu politické moci. Agenda-setting také vysvětluje, proč některé důležité, ale komplexní problémy například klimatická politika, mohou být dlouhodobě ignorovány, pokud jejich výraznost v médiích zůstává nízká. Agenda-setting je efektivnější u témat, se kterými lidé nemají osobní zkušenost. U témat, která občané zažívají každodenně, může být efekt slabší, protože lidé vycházejí z osobních zkušeností, nikoliv z mediální agendy (Wanta a Ghanem, 2007).

1.2 Diskurzivní analýza

Diskurzivní analýza není přísně vzato teoretickým východiskem, protože jde primárně o analytický nástroj. Přesto ji do této části zařazují, protože vychází z určitých teoretických

předpokladů (do značné míry komplementárních s konceptem agenda-settingu), které stojí za to zviditelnit.

Pro analytickou část práce budu využívat postup diskurzivní analýzy podle Maartena A. Hajera (1995). Tento autor chápe politiku jako proces utvářený prostřednictvím diskurzů, tedy relativně stabilních souborů významů, interpretací a narativů, jimiž aktéři strukturují porozumění společenským problémům. Podle Hajera diskurzy realitu pouze nepopisují, ale aktivně ji spoluutvářejí, protože určují, jak je problém definován, kdo je považován za legitimního aktéra a jaká řešení jsou prezentována jako možná či žádoucí (Hajer, 1995). „*Diskurz je specifický soubor idejí, konceptů a kategorizací, které jsou produkovány, reprodukovány a transformovány v konkrétních praktikách*“ (Hajer, 1995, s. 44). Diskurzivní analýza se proto nezaměřuje pouze na obsah jednotlivých mediálních sdělení, ale na širší významové struktury, které se v mediálním prostoru ustalují a které rámuji veřejnou debatu.

Dalším důležitým konceptem je argumentační linie (*storyline*), tedy zjednodušený příběh, který propojuje komplexní události do srozumitelného významového celku. Argumentační linie umožňují veřejnosti i politickým aktérům orientovat se ve složitých tématech a zároveň legitimizují určité interpretace na úkor jiných (Hajer, 1995). V případě politických a korupčních kauz mohou narativy redukovat komplexní politické procesy na příběhy selhání, viny a morálního úpadku.

V kontextu této práce umožňuje Hajerův diskurzivní přístup analyzovat, jak byla kauza Dozimetr konstruována v médiích a jakým způsobem se tento diskurz mohl promítat do interpretace Pražského klimatického plánu. Analýza se zaměří na to, zda byl Klimatický plán začleňován do diskurzu politického skandálu, jaké argumentační linie a rámce byly používány a jaké významy byly s klimatickou politikou v období kauzy spojovány.

Diskurzivní analýza podle Hajera tak umožňuje zachytit nejen změny v mediální pozornosti, ale především změny ve významu, které mohou vést k delegitimizaci veřejné politiky, oslabení důvěry a k ztížení její implementace. Tento přístup je zvláště vhodný pro studium environmentálních politik, které jsou silně normativní, hodnotově zatížené a náchylné

k politizaci prostřednictvím mediálních konfliktů (Hajer, 1995).

1.3 Rámcová analýza

Pro zařazení rámcové analýzy do teoretické části jsem se rozhodla ze stejných důvodů, které jsem uváděla u diskurzivní analýzy. Jde více o analytický instrument, ovšem velmi těsně spjatý s představou o tom, jak je mediální obsah organizován.

Rámcová analýza, jak ji systematicky popsal Robert M. Entman (1993), je analytický přístup, který zkoumá, jakým způsobem média selektivně zvýrazňují určité aspekty reality, a tím formují interpretaci politických a společenských událostí (Entman, 1993). Rámování se zaměřuje nejen na to, o čem média informují, ale především jakým způsobem. „*Rámovat znamená vybrat určité aspekty vnímané reality a učinit je v komunikačním textu výraznějšími takovým způsobem, aby podporovaly určité vymezení problému, jeho kauzální interpretaci, morální hodnocení a/nebo doporučení řešení*“ (Entman, 1993, s. 52). Média tedy neinformují pouze o tom, *co se stalo*, ale zároveň určují, jakým způsobem má být tato událost chápána (Scheufele, 1999). Tato definice patří mezi nejcitovanější a nejvlivnější formulace rámování v sociálních vědách (Reese, 2001).

Teorie zdůrazňuje čtyři základní funkce rámce. Jsou jimi definování problému, připisování příčin, morální hodnocení a navrhování řešení (Entman, 1993). Tyto funkce umožňují médiím konstruovat interpretace politických a společenských událostí způsobem, který může významně ovlivnit veřejné mínění (Iyengar, 1994). Média v rámci klimatické změny určují, v čem přesně spočívá problém a jak závažný je.

Podle toho může být klimatická změna prezentována například jako environmentální problém (oteplování planety, extrémní jevy, ztráta biodiverzity) (Boykoff, 2007), ekonomický problém (náklady na adaptaci, energetika a škody na infrastruktuře) (Carvalho, 2007), bezpečnostní problém (migrační tlaky, geopolitické riziko, ohrožení zásob vody) (Oels, 2012), zdravotní problém (vlny veder, znečištění ovzduší a šíření nemocí). Každé z těchto definování nastavuje jiný rámec toho, jak veřejnost klimatickou změnu chápe a jaké důsledky považuje za nejdůležitější.

Druhá funkce rámování se zaměřuje na to, kdo nebo co je zodpovědné za vznik problému.

V případě klimatické změny mohou média přisuzovat vinu fosilním korporacím (například z oblasti energetiky či těžby ropy, plynu a uhlí), vládám a politickým institucím (kvůli nedostatečné regulaci, či zpožděným opatřením) (Carvalho, 2005), jednotlivcům (v souvislosti se spotřebním chováním a dopravou) (Nisbet, 2009), mezinárodnímu systému (při selhání globální spolupráce) či „přirozeným faktorům“ (často používané v rámci skeptických nebo popírajících rámců).

To, jak média určují příčiny, ovlivňuje odpovědnost a předpokládané řešení. Rámce zároveň poskytují normativní interpretaci, tedy co je považováno za správné nebo nesprávné. V klimatické změně se objevují tato morální hodnocení. Prvním morálním hodnocením je odpovědnost současné generace vůči budoucím generacím, což můžeme označit jako etiku udržitelnosti (Jamieson, 2014).

Další rovina se zaměřuje na morální odsouzení průmyslu a politické nečinnosti, často skrze kritiku strategií jako lakování na zeleno (*greenwashing*) či oddalování klimatických opatření (*climate delay*) (Lamb, 2020). Morální dimenze výrazně strukturuje veřejnou debatu. Dává tématu hodnotový náboj, který posiluje polarizaci nebo naopak buduje konsensus.

Poslední funkce rámování předkládá návrhy, co by mělo být uděláno. V oblasti klimatické změny mohou média zdůrazňovat různé typy řešení. Řešení jsou politická, systémová nebo individuální. Mohou navrhnout například přechod na obnovitelné zdroje, uhlíkové daně, emisní povolenky, regulace, investice do veřejné dopravy a energetických úspor (IPCC, 2022). Do technologických řešení spadá rozvoj elektromobility a inteligentní sítě (*smart grids*), implementace technologií pro zachycování a ukládání uhlíku (*CCS-carbon capture and storage*) a adaptace infrastruktury, jako jsou protipovodňová opatření nebo podpora výsadby zeleně ve městech (Markard, 2012). Individuálním řešením může být snížení spotřeby energie v domácnostech, omezení letecké dopravy, změna stravy a větší recyklace (Whiteman, 2013). Další kategorii představuje energeticky-skeptický či opoziční přístup. Ten politici často využívají k odkládání klimatických opatření s poukazem na jejich ekonomické dopady, přičemž kladou důraz na jádro či plyn a argumentují potřebou návratu k levné energii (Dirikx, Gelders, 2010). Navrhovaná řešení vyplývají přímo z toho, jak je problém definován a jaké příčiny jsou mu připisovány. V analýze médií proto budu sledovat nejen to, zda byl klimatický plán zmiňován, ale také

jaké interpretace a hodnotové soudy byly s tématem spojovány.

1.4 Rámcová analýza versus agenda-setting

Entman (1993) poukazuje na to, že rámování nelze redukovat na pouhé zdůrazňování témat (*salience*), jak je tomu u agenda-settingu. Zatímco agenda-setting se zaměřuje na výběr témat, rámování se zabývá způsobem jejich interpretace, jakým jazykem, metaforami, důrazy či narativy jsou prezentována. Rámce jsou tak hlubší úrovní mediálních účinků. Agenda-setting říká, o čem přemýšlíme, rámování určuje, jak o tom přemýšlíme.

1.4.1 Selektivita a salience v rámci rámování

Entmanův model (1993) stojí na dvou principech: výběr (*selection*) a zvýraznění (*salience*). Média si vybírají určité aspekty reality a jiné opomíjejí. To může zahrnovat výběr citací, volbu experta, použití fotografií, tón článku či výběr kontextu. Média některé aspekty činí výraznějšími, viditelnějšími nebo emocionálně silnějšími. Zvýraznění funguje prostřednictvím jazykových prostředků, například opakování, grafiky, titulků či vizualizací.

Rámování není pouze prezentace mediální reality, ale je to politický proces. Podle Entmana (1993) jej utvářejí novináři, politické instituce, aktéři veřejné komunikace, kulturní a ideové struktury. Entmanova teorie je často používaná k analýze mediálních reprezentací, jako jsou korupční kauzy, klimatické politiky, bezpečnostních hrozby, politické konflikty a sociální problémy. V mediální analýze lze podle Entmana sledovat, jak je problém definován, komu je přisuzována vina, jaké morální rámce média používají a jaká řešení média přímo či nepřímo navrhnou.

V případě kauzy Dozimetr je rámování klíčové pro pochopení jejího dopadu na Klimatický plán. Pokud média či političtí aktéři prezentují Klimatický plán jako projekt spojený s osobou Hlubučka, může být rámován jako součást politicky problematického či zkorumpovaného prostředí. Tento typ rámování může vést k delegitimizaci dokumentu bez ohledu na jeho obsah nebo odbornou úroveň. Analýza mediálních rámců tak umožní identifikovat, zda byl klimatický plán prezentován například jako poškozený skandálem, jako politický projekt spojený s korupcí, nebo zda byl od kauzy odlišován.

1.5 Koncept legitimacy veřejné politiky

Suchman (1995) ve své zásadní studii definuje legitimitu jako „*zobecněné vnímání nebo předpoklad, že jednání nějakého subjektu je žádoucí, vhodné nebo správné v rámci sociálního systému sdílených norem, hodnot, přesvědčení a definic*“ (Suchman, 1995, s. 574). V kontextu veřejné politiky to znamená, že politika je považována za legitimní, pokud ji veřejnost a klíčoví aktéři vnímají jako odpovídající jejich hodnotám, normám a očekáváním. Skandály mohou způsobit přenos legitimacy, tzv. *legitimacy spillover*, kdy se legitimizace či delegitimizace konkrétního aktéra nebo instituce přelévá na jeho projekty (Deephouse a Suchman 2008).

Suchman rozlišuje pragmatickou, morální a kognitivní legitimitu. Tyto tři dimenze se v politologii i veřejné správě běžně využívají k hodnocení společenské akceptovatelnosti (*acceptability*) veřejných politik. Pragmatická legitimita se opírá o vlastní zájmy veřejnosti či konkrétních skupin. Politika je legitimní, pokud přináší občanům výhody, je užitečná pro zájmové skupiny, je praktická a efektivní (Suchman, 1995, s. 578–579). Klimatická politika může získat pragmatickou legitimitu, pokud je prezentována jako způsob, jak snížit ceny energií nebo zvýšit energetickou bezpečnost.

Morální legitimita si zakládá na normativním hodnocení, zda politika dělá správnou věc. Politika je legitimní, pokud je eticky odůvodnitelná, chrání veřejný zájem, odpovídá představě o správnosti (Suchman, 1995, s. 579–581). Klimatická politika může být legitimizována jako morální povinnost chránit budoucí generace.

Kognitivní legitimita se týká samozřejmosti a přirozenosti politiky. Politika je legitimní, pokud je považována za nutnou, samozřejmou nebo nevyhnutelnou, zapadá do kulturně sdílených představ a není vnímána jako kontroverzní (Suchman, 1995, s. 582–583). Například opatření proti emisím se může jevit jako samozřejmá či logická reakce na vědecký konsenzus o klimatické změně. Suchman zdůrazňuje, že legitimita jako proces se získává, udržuje a obhájí. Tento proces funguje dynamicky. Politika může ztratit legitimitu například v důsledku skandálu, konfliktu či změny veřejného mínění (Suchman, 1995, s. 586–587).

Tyto teoretické poznatky jsou velmi relevantní pro kauzu Dozimetr, protože díky němu

mohu zkoumat, jak skandál oslabil pragmatickou legitimitu pražských klimatických opatření (ztráta důvěry ve správu věcí veřejných), jak ovlivnil morální legitimitu politik a zda narušil kognitivní samozřejmost klimatických investic. Legitimita je považována za klíčovou, protože ovlivňuje přijetí politiky veřejností, ovlivňuje její politickou proveditelnost, umožňuje politikům řešit konflikty, omezovat odpor a zvyšovat podporu, ovlivňuje dlouhodobou stabilitu veřejných programů. Bez legitimacy může být i odborně správná politika odmítnuta (Tyler, 2006; Schmidt, 2008; Suchman, 1995).

Korupční kauzy velmi často narušují zejména legitimitu morální a kognitivní. Pokud je nositel nebo politický patron veřejné politiky spojen s korupčním skandálem, může být zpochybněna i samotná politika, nikoli kvůli svému obsahu, ale kvůli propojení s diskreditovaným aktérem. To je klíčový mechanismus, kterým mohla kauza Dozimetr oslabit veřejné přijetí Pražského klimatického plánu.

1.6 Důvěra ve správu

Margaret Levi (1998) patří k nejvlivnějším autorkám konceptu institucionální důvěry. Říká, že důvěra vzniká tehdy, když občané věří, že vláda bude jednat v jejich zájmu, dodrží závazky a zároveň bude sankcionována, pokud se od těchto očekávání odchýlí (Levi, 1998, s. 78–79). Důvěra ve správu vzniká tehdy, když občané věří, že vládní aktéři jednají kompetentně, respektují pravidla a zákony, nejednají proti zájmům občanů, a hrozí jim sankcionování, pokud poruší normy či očekávání. Pokud je tato víra narušena, dochází k šoku z nedůvěry (*trust shock*). Levi tuto formu důvěry označuje jako *relational trust*, tedy vztahovou důvěru založenou na přesvědčení, že instituce jsou odpovědné, transparentní a dodržují závazky vůči občanům.

Podle Levi je důvěra úzce propojena s legitimitou politiky. Pokud občané věří, že instituce jednají férově a odpovědně, snáze přijímají veřejné politiky, naopak nedůvěra vede k odporu, apatii nebo delegitimizaci politik, i když jsou odborně správné. Levi zdůrazňuje tři klíčové předpoklady důvěry. Za první, občané musí věřit, že instituce dokáže naplnit své cíle. Za druhé, instituce jedná čestně a transparentně. Za třetí, existují jasné sankční mechanismy proti zneužití moci. Pokud je některý z těchto prvků narušen, důvěra ve správu se rychle ztrácí (Levi, 1998, s. 88–89). U klimatických politik, které vyžadují dlouhodobou kontinuitu, značné investice a širokou politickou shodu, je tento propad důvěry obzvláště citelný.

Pellegrini a Gerlagh (2006, s. 341) v této souvislosti potvrzují, že korupce je nejsilnějším negativním faktorem ovlivňujícím přísnost a prosazování environmentálních opatření. Pokud tedy důvěra v instituce poklesne, vůle realizovat klimatická opatření výrazně oslabuje. Kauza Dozimetr je v tomto kontextu typickým příkladem skandálu, který může podkopat důvěru v jednotlivé aktéry, ale také v širší struktury městské politiky. Pro Pražský klimatický plán je důvěra zásadní, protože jde o politiku s dlouhým časovým horizontem a vysokých finančních nároků. Šok z nedůvěry vyvolaný Dozimetrem tak může mít přímý dopad na jeho mediální obraz.

2. Vymezení pojmů souvisejících s Pražským klimatickým plánem a kauzou Dozimetr

V rámci své bakalářské práce pracuji s několika klíčovými pojmy, které se vztahují k Pražskému klimatickému plánu a kauze Dozimetr. Konkrétně se jedná o pojmy: *politický skandál*, *přisuzování viny*, *korupce*, *delegitimizace*, *tematická konkurence* a *politizace*. V níže uvedených kapitolách tyto pojmy definuji.

Politický skandál

Politický skandál je situace, v níž jsou určité činy veřejných představitelů interpretovány jako zásadní porušení společenských, etických či právních norem. Následně se tato skutečnost stává předmětem rozsáhlého mediálního pokrytí. Skandál vzniká tehdy, když je dané jednání komunikováno, interpretováno a rámováno jako skandální. Skandál není pouze faktické odhalení pochybení, ale vzniká až prostřednictvím veřejné komunikace, interpretace a mediální konstrukce normativního selhání (Thompson, 2000).

John B. Thompson (2000) také zdůrazňuje, že skandál vzniká teprve tehdy, když existuje přesvědčivý narativ provinění, dochází k odhalení, existuje publikum, které to sleduje, dochází k mediálnímu zesílení, následuje poškození reputace, které přesahuje původní jádro problému. Skandál je tedy společensky konstruovaný proces, nejen událost (Thompson, 2000). Skandály navíc podle Thompsona fungují jako formy symbolického boje, v němž aktéři soupeří o interpretaci události. V mediálních studiích se skandály považují za události, které mohou narušit legitimitu institucí (Habermas, 1975), vyvolat krizi důvěry (Hetherington, 1998) a přesunout mediální pozornost od politik k dramatickým osobním selháním (Esser a Hartung, 2004).

Kauza Dozimetr představuje typ skandálu, jehož podstatou je vznik a rozšiřování mediální viditelnosti, která vede k dlouhodobému reputačnímu poškození aktérů i institucí (Thompson, 2000).

Přisuzování viny

Přisuzování viny (*blame attribution*) označuje proces, v němž média přiřazují odpovědnost za problém určitému jednotlivci, instituci nebo skupině. Tento proces hraje zásadní roli

ve skandálech, protože vytváří obraz viníka a určuje zodpovědné aktéry. „*Připisování viny je mechanismus, prostřednictvím kterého média identifikují aktéra jako příčinu problému a určují jeho morální odpovědnost*“ (Iyengar, 1994, s. 15-16). Média mohou tyto problémy rámovat buď jako epizodické (*episodic frame*), kdy je konkrétní incident připisován individuálnímu selhání jednotlivce a pozornost je upřena na konkrétní událost, nebo tematické (*thematic frame*), kdy je na problém nahlíženo jako na systémový nedostatek institucí či společenských struktur a událost je zasazena do širšího kontextu politiky či kultury (Iyengar, 1994, s.14). Proces přisuzování viny má několik zásadních efektů. Za prvé posiluje osobní odpovědnost politiků, za druhé může vést ke kolektivnímu trestu pro celou instituci, například ke ztrátě důvěry v úřad jako celek, za třetí vytváří morální dilema v očích veřejnosti („kdo skutečně selhal?“), a za čtvrté podporuje celkovou delegitimizaci politických kroků a plánů dané instituce (Iyengar, 1994, s. 136-137). Proces připisování viny je klíčový ve skandálech, protože pomáhá formovat veřejné vnímání odpovědnosti.

V mediálním pokrytí kauzy Dozimetr byla vina často přisuzována jednotlivým aktérům, ale zároveň se zobecňovala na celé vedení Prahy, což má dopad na vnímání důvěryhodnosti i v oblastech, které se skandálem nesouvisely. Tento mechanismus je zásadní pro pochopení toho, jak se vina spojila nejen s jednotlivci, ale s celou politickou reprezentací hlavního města.

Korupce

Neexistuje jedna univerzální definice korupce, ale většina autorů se shoduje, že korupce znamená zneužití veřejné moci pro osobní či skupinový prospěch (Transparency International, 2023). Tuto definici využívají i OSN, OECD a Světová banka.

Nye (1967) představuje klasickou politologickou definici korupce. Korupci definuje jako chování, které se odchyluje od formálních povinností veřejné role za účelem dosažení soukromého zisku, ať už pro jednotlivce, rodinu nebo uzavřenou skupinu. Tento zisk může mít podobu přímého finančního obohacení nebo zvýšení osobního statusu, případně se může jednat o porušení pravidel zakazujících uplatňování soukromého vlivu při výkonu veřejné funkce (Nye, 1967, s. 419). Dodává, že korupce zahrnuje jednání jako úplatkářství, nepotismus, klientelismus, zneužití pravomoci a manipulaci s veřejnými zakázkami.

Korupce je tedy jak porušení pravidel, tak zneužití institucionální důvěry (Rose-Ackerman, 1999).

V sociálním přístupu Heidenheimer a Johnston (2002) navrhuji dělení korupčních praktik na „bílé“ neboli společensky tolerované, „šedé“ a „černé“, které jsou společností striktně odsuzované. *„Vnímání korupce se liší podle společenských norem, morálních hodnot a politického kontextu“* (Heidenheimer a Johnston, 2002, s. 141–154). Korupce v tomto pojetí nejen narušuje formální pravidla, ale především oslabuje celkovou důvěru, legitimitu i efektivitu institucí.

Korupce se dá rozdělit do několika kategorií podle úrovně aktérů a společenského vnímání. Základní dělení rozlišuje mezi korupcí administrativní, často synonymum pro označení malé korupce, a politickou, která se obvykle označuje jako *grand corruption*. Zatímco malá korupce se týká běžné interakce občanů s úředníky, politická korupce je páchána na nejvyšších úrovních státní správy. Politická korupce se nevyznačuje pouze velikostí finančních toků, ale především úrovní aktérů a systémovým dopadem na veřejné rozhodování. Jde o korupci, do níž jsou zapojeni vysoce postavení političtí představitelé nebo vedoucí představitelé veřejných institucí, a která zasahuje strategická nebo kapitálově významná rozhodnutí. Z tohoto důvodu se politická korupce často objevuje v oblastech, jako jsou infrastruktura, doprava nebo klimatické a energetické investice, protože tyto sektory nabízejí vysoký vliv a vysoké rozpočty (Lyeonov et al., 2023). Dle výše zmíněných definic lze konstatovat, že kauza Dozimetr nese charakteristiky politické korupce Rafaty (2018). ve své analýze odhalil, že větší zastoupení v korupčních skandálech je úzce spjato s oslabením klimatických politik (Rafaty, 2018, s. 106).

Delegitimizace

Delegitimizace je proces, kdy je veřejná politika, instituce nebo aktér vykreslen jako nekompetentní, nemorální, neefektivní nebo nevhodný, což vede k oslabení veřejného uznání a podpory. Suchman (1995) popisuje legitimitu jako *„zobecněné vnímání nebo předpoklad, že jednání určité entity je žádoucí, patřičné nebo vhodné v rámci sociálně zkonstruovaného systému norem, hodnot a přesvědčení“* (Suchman, 1995, s. 574). Delegitimizace tedy představuje narušení vnímání určité instituce či politiky jako součásti sdíleného systému hodnot. (Beetham, 1991) Delegitimizace probíhá prostřednictvím

různých typů kritiky. Prvním typem je morální kritika, která značí, co je špatné. Druhým typem je kompetenční kritika, která určuje, co je neefektivní. Posledním specifickým typem delegitimizace je korupční narativ, který poukazuje na nečestné jednání instituce. V tomto procesu mohou hrát klíčovou roli média, která tyto kritiky rámuji a šíří do veřejného prostoru, čímž zásadně mohou ovlivňovat vnímání legitimacy dané instituce i jejich projektů.

Delegitimizace může být přímá, kdy kritika směřuje přímo na aktéra, nebo nepřímá, kdy je kritika či narativ zprostředkovaný médii nebo třetími stranami. Typickým důsledkem je ztráta podpory politiky, nedůvěra veřejnosti a omezená politická proveditelnost.

Pokud skandál Dozimetr delegitimizuje politickou reprezentaci, může se tento proces rozšířit i na politiku, s níž skandál přímo nesouvisí. Například Klimatický plán může být vnímán jako nekompetentně řízený, podezřelý nebo rizikový.

Tematická konkurence

Tematická konkurence (*issue competition*) vysvětluje, že mediální pozornost je omezená, a proto zvýšené pokrytí jednoho tématu vede k vytlačování jiných témat z veřejné agendy. „*Mediální agendu charakterizuje omezený prostor, kde tematická dominance jednoho problému automaticky snižuje viditelnost ostatních témat*“ (Walgrave a Van Aelst, 2006, s. 92). Tematická konkurence vychází z teorie agenda-settingu. Walgrave a Van Aelst (2006) vysvětlují, že média mají omezenou kapacitu, a proto zvýšené pokrytí jednoho tématu vede k poklesu pokrytí jiných. Tematická konkurence tedy vysvětluje, jak jeden skandál může ovlivnit politickou realizovatelnost úplně jiné politiky. Tematická konkurence je obzvláště silná u emočně nabitých témat, jakou jsou skandály, která pak z agendy vytlačují témata technická, v případě této práce jde o klimatická opatření. Tento mechanismus však není automatický. V případech, kdy existuje personální nebo institucionální propojení mezi skandálem a jinou veřejnou politikou, může docházet nikoli k úplnému vytlačení daného tématu, ale k jeho začlenění do skandálního narativu (Thompson, 2000).

V kontextu kauzy Dozimetr tak Pražský klimatický plán nemusel z mediální agendy zcela zmizet, ale mohl být medializován především v interpretačním rámci politického skandálu a odpovědnosti konkrétních aktérů. Taková forma viditelnosti však neznamená posílení

odborné debaty o klimatických opatřeních, ale naopak může přispívat k jejich delegitimizaci a oslabení politické podpory (Suchman, 1995; Rafaty, 2018).

Politizace

Politizace označuje proces, při kterém se původně odborné, správní nebo technické téma začne spojovat s politickými kategoriemi, často skrze konflikt nebo ideologické interpretace. Politizace znamená, že téma je zasazeno do kontextu politického konfliktu, ideových sporů nebo mocenských zápasů a přestává být vnímáno jako technická otázka (Boswell a Smith, 2017, s. 3).

Hutter et al. (2016) popisují tři komponenty politizace: polarizaci (zvyšování ideové kontroverze), veřejnou viditelnost (témata se stávají dominantními v médiích) a rozšíření aktérů (více politických subjektů vstupuje do debaty) (Hutter et al., 2016, s. 8). Politizace často vede k tomu, že odborné debaty jsou nahrazeny konfliktem, personalizací a strategickou komunikací. Politizace také rozšiřuje prostor pro strategické využívání skandálu v politickém boji (Boswell a Smith, 2017, s. 3–4).

Kauza Dozimetr mohla způsobit, že i témata, která jsou odborná (např. klimatická opatření nebo investice do energetiky), začala být interpretována skrze konfliktní logiku „ty vs. my“, což snižuje jejich legitimitu a komplikuje jejich realizaci.

3. Korupce a klimatická politika: empirické poznatky

Rafaty (2018) ukazuje, že vnímání korupce a politická nedůvěra patří mezi největší překážky efektivní klimatické politiky. I v situacích, kdy mezi aktéry existuje politická shoda na potřebě klimatických opatření, mohou korupční aféry zásadně podkopat ochotu veřejnosti tato opatření podporovat. Výzkum dokládá, že občané, kteří považují veřejné instituce za korupční, vykazují výrazně nižší ochotu podporovat klimatické investice a související veřejné politiky (Rafaty, 2018).

Důvěra v politické instituce je proto klíčovým předpokladem přijímání a udržitelnosti klimatické politiky. Země i města s vyšší úrovní institucionální důvěry mají tendenci prosazovat ambicióznější a stabilnější klimatické programy. Korupční skandály tuto důvěru oslabují a přispívají k delegitimizaci zelených politik. Negativní dopad přitom nemusí souviset přímo s klimatickou politikou, ale skandál v jiné oblasti veřejné správy může vyvolat širší narativ nedůvěry, například pocit, že „o nás někdo rozhoduje bez nás“. Zelená politika je vůči tomuto narušení institucionální důvěry obzvláště zranitelná, protože se vyznačuje vysokými finančními náklady, je dlouhodobá, technicky komplikovaná a často nepřináší okamžité a viditelné benefity pro veřejnost. Rafaty (2018) proto zdůrazňuje, že klimatická politika může fungovat pouze v prostředí stabilní institucionální důvěry. V opačném případě dochází k delegitimizaci i odborně kvalitních a racionálně zdůvodněných opatření.

Na tuto argumentaci navazují Lyeonov et al. (2023), kteří ukazují, že korupce v oblasti environmentálních a klimatických investic přímo brání dosažení klimatických cílů, zejména těch spojených s přechodem k uhlíkové neutralitě. Pokud jsou klimatické investice zatíženy korupcí, dochází ke ztrátě důvěry nejen v konkrétní projekty, ale v celý proces klimatické transformace. Transparentnost investic do obnovitelných zdrojů energie a klimatických opatření je proto zásadní podmínkou jejich veřejné legitimacy. Korupce zároveň zvyšuje vnímanou rizikovost projektů, což vede k opatrnosti investorů i veřejných aktérů, ke zpomalování implementace, odkladům projektů, růstu nákladů nebo rušení plánovaných investic. Korupční prostředí tak oslabuje nejen lokální a národní klimatické politiky, ale i schopnost států a měst plnit mezinárodní klimatické závazky Lyeonov et al. (2023) ukazují, že země a města s vyšší mírou korupce dosahují systematicky horších výsledků v procesu směřování k uhlíkové neutralitě. Autoři se shodují, že bez důvěry v transparentní

a odpovědnou správu klimatických prostředků klimatická politika selhává. Klimatická transformace je tak systémem mimořádně citlivým na kvalitu řízení veřejných financí, institucionální důvěru a transparentnost, z čehož vyplývá i její vysoká zranitelnost vůči korupčním skandálům.

4. Klimatický plán hl. m. Prahy do roku 2030

Klimatický plán hl. m. Prahy do roku 2030 byl připraven pod vedením Komise pro udržitelnou energii a klima, poradního orgánu Rady hl. m. Prahy. Tento plán se zabývá strategií, jak snížit emise CO₂ o 45 % oproti roku 2010 a dosáhnout uhlíkové neutrality nejpozději do roku 2050. Dokument je současně Akčním plánem pro udržitelnou energii a klima (Sustainable Energy and Climate Action Plan – SECAP), jak jej definuje společná iniciativa evropských měst a obcí Covenant of Mayors for Climate & Energy, k níž se hlavní město v roce 2018 oficiálně připojilo (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021).

Klimatický plán se ve své úvodní části prezentuje ambicí transformovat hlavní město v klimaticky odpovědnou a ekologickou metropoli atraktivní pro život. Plán svou vizi analyzuje ve čtyřech základních tematických oblastech. Patří mezi ně udržitelná energetika a budovy, udržitelná mobilita, cirkulární ekonomika a adaptace. Tyto jednotlivé pilíře jsou dále rozděleny do 69 opatření, která mají podle tvůrců představovat cestu, jak naplnit klimatický závazek města a snížit do roku 2030 emise CO₂. Tehdejší náměstek primátora pro oblast životního prostředí Petr Hlubuček klimatický plán prezentoval jako dokument založený primárně na vědeckém poznání, který je možný následně v souladu s nejnovějšími poznatky kdykoliv aktualizovat (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021). Součástí projektu by měla být i snaha zapojit obyvatele Prahy, městské i soukromé firmy, výzkumná pracoviště a univerzity na cestě k ekologickému přechodu (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021). Tvůrci si uvědomují, že deset let na tak ohromnou změnu není dlouhá doba a nelze očekávat zázraky. Tvrdí ale, že je možné nastavit řízení města tak, aby byl život, fungování a rozvoj města udržitelnější a klimaticky odpovědný (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021).

Jako první nám Pražský klimatický plán představuje 10 prioritních projektů a jejich způsob financování. Jako prioritní projekty tvůrci označili zavedení systému energetického managementu, výstavbu bioplynové stanice pro energetické využití vytríděného biologicky rozložitelného odpadu, založení Pražského společenství obnovitelné energie, modernizaci veřejného osvětlení a jeho rozšíření o veřejnou městskou dobíjecí infrastrukturu pro dobíjení elektromobilů, nahrazení dieselových autobusů bezemisními a nízkoemisními vozy nebo například automatizaci linky metra C (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021). V další části dokumentu můžeme najít již všech 69 zmiňovaných opatření.

4.1 Čtyři základní pilíře Pražského klimatického plánu

Jak již bylo řečeno, klimatický plán člení své ambice do čtyř klíčových pilířů, které mají zajistit transformaci Prahy v udržitelnější metropoli. V oblasti udržitelné energetiky, která tvoří 75 % uhlíkové stopy města, je prioritou eliminovat teplo pocházející z uhlí a dále rozvíjet obnovitelné zdroje energie na objektech ve vlastnictví hl. m. Prahy. Tato činnost bude podporována mimo jiné skrze aktivitu Pražského centra obnovitelné energie (PCOE), které vzniklo v roce 2025 (Pražské centrum obnovitelné energie, 2025). Plán také počítá s akcelerací energetických úspor, instalací inteligentních elektroměrů a výměnou neúčinných kotlů na pevná paliva za ekologičtější zdroje (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021).

Pilíř udržitelné mobility se soustředí na snížení spotřeby fosilních paliv o 17 %, zvyšování atraktivity MHD a rozšiřování vozového parku o bezemisní a nízkoemisní autobusy, elektrobusy, trolejbusy a autobusy s hybridním motorem. Praha chce dlouhodobě usilovat o postupné zklidňování dopravy a podporu pěší dopravy, k čemuž se váže i poněkud kontroverzní zpoplatnění tranzitu a vjezdu automobilové dopravy do centra města tzv. mýtný systém (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021).

Pilíř cirkulární ekonomiky se zaměřuje na efektivní využívání odpadů jako druhotných surovin, přeměnu bioodpadu na biometan, který by se dále využíval k pohonu vozů Pražských služeb. Dále například cílí na recyklaci stavebních materiálů a zvýšení míry třídění (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021).

Zatímco první tři pilíře cílí na zmírnění změny klimatu a snížení emisí, adaptační opatření zvyšují odolnost města vůči dopadům klimatických změn, jako jsou vlny veder, přívalové srážky nebo sucho. Plán chce zakládat i revitalizovat současné parkovací plochy a přeměňovat je na nové zelené plochy, aby se snížil efekt městského tepelného ostrova v letních měsících. Součástí revitalizací je obnova potoků, luk a výsadba lesních porostů. Cílem opatření je zadržet vodu v krajině, vytvořit ekologicky příznivý stav vodních toků, podpořit biodiverzitu, zvětšit plochy zeleně a zvýšit rekreační potenciál městské krajiny (Klimatický plán hl. m. Prahy, 2021).

V následujících kapitolách klimatický plán představuje detailní popis typů emisí CO₂ a jaký

je jejich výchozí stav, stanovuje uhlíkový rozpočet do roku 2030 s výhledem do roku 2050, zabývá se financováním plánu, implementací opatření a klimatickým partnerstvím s jinými městy.

Následující obrázek demonstuje průběh přijetí a implementaci Klimatického plánu.

Obrázek 1: Časová osa Klimatického plánu Prahy do roku 2030

Zdroj: Autorka

5. Kauza Dozimetr

Kauza Dozimetr označuje protikorupční operaci, která vyvrcholila rozsáhlým zásahem policistů z Národní centrály proti organizovanému zločinu (NCOZ) dne 15. 6. 2022 (Tisková zpráva, 2022). Dle obžaloby obsahuje kauza prvky korupce a klientelismu, které primárně souvisejí s hospodařením pražského dopravního podniku (DPP) (iROZHLAS.cz, 2025). Policisté zasahovali po dvou letech skrytého prověřování v budově pražského magistrátu, Dopravního podniku hl. města Prahy (DPP), Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP) a v sídle Správy silnic Středočeského kraje (Seznam Zprávy.cz, 2022c).

Podle textu obžaloby měla organizovaná skupina vedená podnikatelem Michalem Redlem využívat vlivu a kontaktů tehdejšího náměstka pražského primátora z hnutí Starostové a nezávislí (STAN) a někdejšího člena dozorčí rady Petra Hlubučka, dosazovat své lidi do klíčových vedoucích pozic v pražském dopravním podniku (iROZHLAS.cz, 2025). Tito lidé poté ovlivňovali hospodaření městské firmy, kontrolovali procesy zadávání veřejných zakázek a upravovali zakázky tak, aby z nich prosperovali spříznění podnikatelé a členové organizované skupiny (iROZHLAS.cz, 2025). Podle ředitele NCOZ Jiřího Mazánka kauze dali jméno Dozimetr proto, že tento přístroj měří ve skutečnosti radioaktivní, tedy toxické prostředí (Seznam Zprávy.cz, 2022f).

Žalobce navrhuje ústředním postavám hlavní větve kauzy Dozimetr tresty vězení a peněžité tresty, které jsou vyšší z důvodu, že se jednalo o organizovanou zločineckou skupinu (iROZHLAS.cz, 2025). Členové jsou obviněni z úplatkářství, praní špinavých peněz a v případě Redla i z nedovoleného nakládání s drogami a psychotropními látkami (iROZHLAS.cz, 2025). Pro mou práci je důležitá postava Petra Hlubučka, kterému v obžalobě státní zástupce navrhuje osm let vězení a peněžitý trest ve výši 2,5 milionu korun (iROZHLAS.cz, 2025). V obžalobě se státní zástupce opírá především o odposlechy, záznamy ze sledování členů skupiny a také videozáznamy z bytů, které sloužily jako jejich základna (iROZHLAS.cz, 2025).

Vyšetřování případu se stalo rychle sledovaným tématem a otřáslu politickou scénou. Kauza poškodila reputaci hnutí STAN, které je případem spojováno primárně kvůli exposlanci Hlubučkovi. Den po propuknutí kauzy a policejním zásahu oznámil Petr Hlubuček rezignaci na post náměstka primátora, člena rady města a člena dozorčí rady

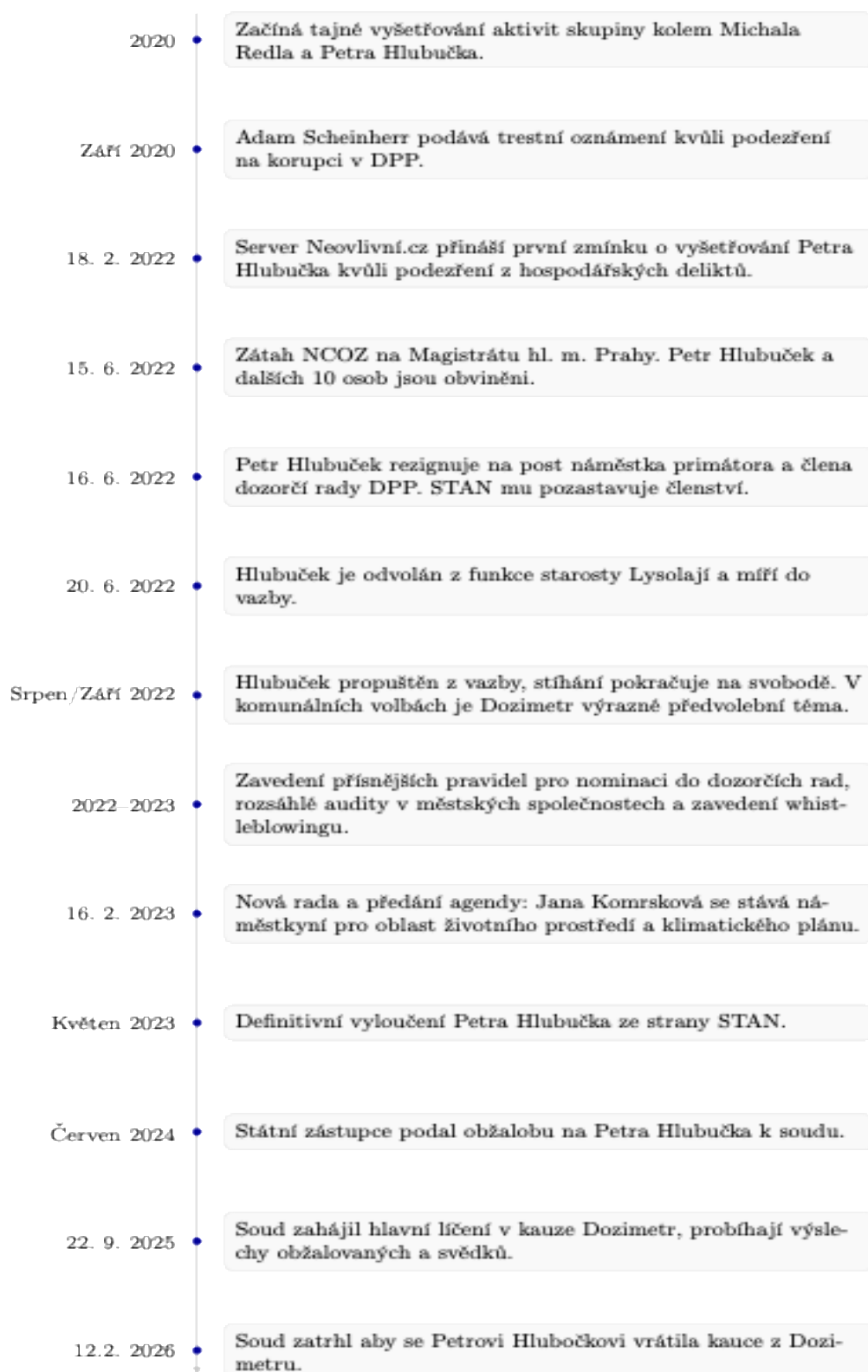
DPP. (Blesk.cz, 2022d) Ještě ten samý den hnutí STAN pozastavilo Hlubučkovi členství a definitivně ho vyloučilo v květnu 2023 (Seznam Zprávy.cz, 2023b). O pár dní později po rezignaci, 20. 6. 2022, Hlubučka odvolali z funkce starosty v městské části Praha-Lysolaje (Deník N, 2022). Dále kvůli kauze rezignovali ze své funkce například ministr školství ze STAN Petr Gazdík nebo šéf civilní rozvědky Petr Mlejnek, kteří se s obviněným Redlem stýkali. Dle obžaloby ale v kauze přímo nefiguruje (iROZHLAS.cz, 2025). Načasování kauzy těsně před komunálními volbami v roce 2022 a začátek soudu před parlamentními volbami 2025 výrazně ovlivnily politickou kampaň (Seznam Zprávy.cz, 2025). Boj proti korupci se stal výrazným tématem těchto voleb. Dle slov ředitele NCOZ se jedná o jednu z nejnáročnějších kauz kvůli cílenému tlaku médií (Seznam Zprávy.cz, 2022f)

Kvůli propuknutí této kauzy bylo nutné prověřit desítky stávajících i plánovaných smluv v rámci DPP, Pražských službách, Pražské vodohospodářské společnosti, Kolektoru Praha, Pražského magistrátu (ČT24.cz, 2023). Tato revize a následná personální nestabilita na mnoha strategických pozic vedla k dočasnému pozastavení některých investičních rozhodnutí, což se může projevit v dynamice implementace pražských projektů obsažených v Klimatickém plánu do roku 2030.

Praha v reakci na kauzu zavedla přísnější pravidla pro nominace do dozorčích rad městských společností a posílila roli vnitřních auditů ve firmách (ČT24.cz, 2023). Bylo zavedeno povinné využívání systému pro anonymní oznamování korupce (Národní plán obnovy, 2023), a zvýšil se tak tlak na transparentnost výběrových řízení.

Následující obrázek demonstuje průběh kauzy Dozimetr.

Obrázek 2: Časová osa průběhu kauzy Dozimetr

Zdroj: Autorka

6. Metodologie

V následující kapitole budu popisovat metodologický přístup zvolený pro analýzu vlivu kauzy Dozimetr na mediální obraz Pražského klimatického plánu. V rámci analytického postupu využívám smíšený výzkum s převahou kvalitativního přístupu. Zastřešující metodou je pro mě kvalitativní mediální analýza. Tento přístup nepojímám jako soubor tří oddělených typů analýz, nýbrž jako integrovaný metodologický postup, kde kvalitativní analýza tvoří širší rámec pro hlubší interpretaci mediálních textů. Dominantním nástrojem je zde rámcová analýza, jak ji systematicky popsal Robert M. Entman (1993). Ta slouží k systematické identifikaci a klasifikaci konkrétních „optik“ (např. ekonomické, inovativně-technokratické či korupční), skrze něž média realitu konstruují. Tuto rovinu doplňuji o prvky diskurzivní analýzy podle Maartena A. Hajera (1995), která se zaměřuje na konkrétní jazykové prostředky, výrazná hesla a narativy, jež tyto rámce upevňují. „*Kostra diskurzivní analýzy je tvořena pěti otázkami, které pomáhají identifikovat jednotlivé strategie*“ (Kárníková, 2023, s. 362). Ve své práci využívám primárně nominační strategii a kladu si tak otázku *Jak jsou jednotliví aktéři, objekty, jevy, události a procesy v diskurzu označováni?* (Kárníková, 2023, s. 362). V neposlední řadě pracuji i s kvantitativní obsahovou analýzou médií zaměřenou na hodnocení tónu mediálního sdělení. Konkrétně aplikuji metodiku Deephouse (2000), kdy články klasifikuji na legitimizující, delegitimizující a neutrální, což mi umožňuje vypočítat výsledný koeficient mediální podpory pro Klimatický plán. Tato kombinace mi umožňuje nejen identifikovat tón sdělení, ale především naplnit hlavní cíl práce.

6.1 Výzkumný cíl a výzkumné otázky

Výzkumným cílem mé práce je porozumět, jakým způsobem mediální pokrytí korupčního skandálu proměnilo vnímání odborného politického dokumentu a interpretovat způsoby, jakými byla kauza Dozimetr v médiích rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu. Práce bude rovněž usilovat o konceptualizaci pražské zkušenosti jako případové studie, která může přispět k širší debatě o ochraně strategických dokumentů před negativními důsledky politických afér. Aby bylo možné tohoto cíle dosáhnout, pokládám si následující výzkumné otázky:

1. *Jak byla kauza Dozimetr mediálně rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu?*
2. *Jakým způsobem ovlivňuje přítomnost kauzy Dozimetr v mediálních výstupech hodnocení*

Klimatického plánu z hlediska jeho legitimacy a prezentace jeho přínosů?

3. Jak se proměnil mediální diskurz u Klimatického plánu po kauze Dozimetr?

6.2 Datový soubor a sběr dat

Mezi lety 2019 a 2021 probíhala expertní příprava Klimatického plánu Prahy, která však nestála v centru masmediální pozornosti v takové míře, jako následná implementace. Na základě tohoto zjištění jsem se rozhodla toto časové období do své práce nezahrnout.

Ve svém datasetu pracuji s celkovým počtem 134 mediálních výstupů publikovaných v období od 1. 5. 2021 do 11. 3. 2026. Klimatický plán Prahy byl Radou hlavního města Prahy schválen na zasedání 10. 5. 2021 a pražským zastupitelstvem na konci května téhož roku (iDNES.cz, 2021b). Pro analýzu mediálního obrazu považuji květen 2021 za zásadní měsíc, protože teprve od tohoto momentu se z interního dokumentu stává oficiální politická agenda, u které lze sledovat legitimitu a reakce opozice. To je dalším důvodem, proč nezahrnuji dřívější mediální ohlas.

Při volbě datového souboru jsem se rozhodla soustředit výhradně na mediální výstupy, což odpovídá požadavku na vnitřní konzistenci výzkumu (Veselý, 2011). Jelikož je cílem práce porozumět procesům mediální konstrukce reality, představují texty zpravodajských portálů primární zdroj informací o tom, jaký diskurz byl ve veřejném prostoru aktivně vytvářen. Například rozhovory s politickými aktéry by v kontextu citlivé kauzy Dozimetr mohly vnést do výzkumu riziko nízké reliability dat, zatímco mediální analýza mi umožňuje interpretovat hotové narativy, které média do zkoumaného tématu vkládala.

Pro svou analýzu jsem čerpala z nejsledovanějších online zpravodajských portálů, a to na základě údajů NetMonitor. Z těchto údajů vyplývá, že v daném období byly nejčtenějšími zpravodajské weby *novinky.cz*, *idnes.cz*, *seznamzpravy.cz*, *denik.cz* a *blesk.cz*. Následně jsem se do své analýzy rozhodla zahrnout také veřejnoprávního zástupce, a to portál *irozhlas.cz*, abych do datasetu doplnila protiváhu čtenosti, a to veřejného zájmu.

Vzorek mediálních článků byl vybrán na základě klíčových hesel *Klimatický plán Prahy*, *Pražský klimatický plán*, *klimatický plán města* nebo *klimatický plán*. K dohledání článků jsem využívala databázi Newton Media Search. Následně jsem články ještě vyhledávala v archivu jednotlivých portálů, abych zajistila, že má analýza obsáhne všechny texty,

ve kterých byl zmíněn Klimatický plán. Do svého výzkumu jsem se později rozhodla nezařadit mediální články, kde se Klimatický plán Prahy vyskytoval pouze jako popis agendy politika, který se jím momentálně zabývá. Tímto způsobem mi tedy vznikl vzorek pro analýzu o 134 mediálních výstupech. Následující tabulka (Tabulka 1) znázorňuje zastoupení jednotlivých zpravodajských portálů v celkovém datasetu.

Tabulka 1: Zastoupení jednotlivých zpravodajských portálů v datasetu

Zdroj	blesk.cz	cnn.iprima.cz	denik.cz	idnes.cz	irozhlas.cz	novinky.cz	seznamzpravy.cz
Četnost	42	12	13	8	13	12	34

Zdroj: Autorka

6.3 Postup při analýze

Při kvalitativní mediální analýze každého článku byly sledovány kategorie data, zdroje, přítomnost Klimatického plánu Prahy, identifikace zmíněných pozitiv a negativ o dokumentu či opatření vztahující se k plánu, přítomnost kauzy Dozimetr, dominantní rámeček a diskurzivní narativy textu.

Kategorie Klimatický plán nabývá vždy hodnoty „1“, což značí její funkci jako klíčového hesla pro zahrnutí do mé analýzy. Kategorie Dozimetr nabývá tří hodnot, a to „/“, pro případy článků, kdy kauza Dozimetr ještě nebyla aktuální, „0“, v období, kdy už korupční kauza byla aktuální, ale v textu nebyla zmíněna, a „1“ pro texty, kde je o kauze zmínka. Nutno dodat, že kód „1“ se vyskytuje i v případech, kdy nebylo v textu přímo uvedeno heslo *Dozimetr*, ale vyskytuje se zde i heslo jako *korupční kauza*, *korupce* nebo *kauza Hlubuček*. V mé analýze je také obsažen jeden článek z portálu *seznamzpravy.cz* ze dne 22. 2. 2022, kde se již hovoří o vyšetřování Petra Hlubučka kvůli hospodářským deliktům, ale samotný zásah či označení Dozimetr v té době neexistovaly. Tento článek je tedy také nakódován „1“ jako přítomnost kauzy.

Další část analýzy se zaměřuje na hodnocení Klimatického plánu a jednotlivých opatření z hlediska jejich legitimacy a prezentace přínosů. Pro zjištění těchto výsledků se opírám o Deephousův koncept (1996), který definuje mediální legitimitu jako míru, do níž média, subjekt či plán uznávají a podporují. Zatímco v pozdějších pracích se Deephouse přiklání

k Janis-Fadnerovu koeficientu nerovnováhy, pro účely této práce využívám jeho původní model měření mediální podpory (L), který je definován následovně:

$$L = \frac{f - u}{n}$$

Kde f (*favorable*) představuje počet legitimizujících článků, u (*unfavorable*) počet negativních článků a n je celkový počet všech relevantních článků v daném období, a to i článků s neutrálním vyzněním. Výsledný koeficient mediální podpory (L) pak znázorňuje úroveň mediální legitimacy (podpory) daného tématu. Koeficient se pohybuje v rozmezí od - 1 do + 1, kde hodnota blíží se k +1 vyjadřuje vysokou mediální podporu. Zahrnutím všech článků v daném období (n), včetně těch s neutrálním vyzněním, je zajištěna větší objektivita výsledku. Tento přístup zabraňuje zkreslení v případech, kdy je sice většina hodnotících článků pozitivních, ale v celkovém mediálním diskurzu tvoří jen zanedbatelný zlomek oproti zprávám neutrálním. Koeficient tak lépe odráží reálnou váhu a stabilitu legitimacy subjektu v celém mediálním prostoru.

Dalším mým sledovaným aspektem je mediální diskurz. Zde jsem zkoumala, jak se proměnilo vyjadřování v daných výstupech a zapisovala jsem si výrazná hesla, slovní spojení, u některých případů i celé věty. Ty jsem následně porovnávala mezi sebou a sledovala jejich vývoj.

6.3.1 Identifikace dominantních rámců

Aby bylo možné naplnit hlavní cíl práce, tedy porozumět celkové proměně mediálních rámců a diskurzu, bylo pro mou práci nutné detailní rámce systematizovat a redukovat. Vzhledem k vysoké variabilitě mediálních sdělení byla zvolena dvoustupňová metoda kódování. Při identifikaci mediálních rámců využívám induktivní přístup inspirovaný metodou Matthese a Kohringa (Matthes a Kohring, 2008). V první fázi jsem u každého ze 134 článků sledovala konkrétní diskurzivní narativy, klíčová hesla a argumentační linie. Na základě této detailní analýzy textu jsem nejdříve identifikovala velmi specifické a detailní rámce, které odrážely bezprostřední obsah článků. Mezi tyto prvotní kategorie patřily například pojmy jako *inovace veřejného prostoru*, *ekonomický populismus*, *politický amatérismus* nebo *energetický pragmatismus*. Následovala druhá fáze.

Vzhledem k potřebě data kategorizovat a učinit je analyticky uchopitelnými, byly tyto dílčí významy sloučeny do sedmi nadřazených dominantních rámců. Přiřazení dominantního rámce probíhalo na základě analýzy titulku a celkového vyznění článku. V případech, kdy text obsahoval více rámců, byl jako dominantní zvolen ten, který v textu zabíral největší prostor nebo tvořil hlavní pointu sdělení.

Prvním dominantním rámcem, který jsem určila, je *rámec inovativně-technokratický*. Tento rámec prezentuje Klimatický plán jako symbol technologického pokroku a modernizace Prahy. Mediální výstupy v této kategorii se zaměřují na systémovou transformaci města směrem k chytré infrastruktuře a energetické transformaci. V textech dominují témata jako fotovoltaická revoluce, jinými slovy ambice osadit panely 20 000 střech, budování největších dobíjecích center pro elektromobily či elektrifikace hromadné dopravy. Diskurz je laděn optimisticky. Praha je stavěna do role *příkladu* (R1) či *průkopníka* (B109) a opatření jsou vnímána jako dlouhodobá řešení.

Druhým dominantním rámcem je *ekonomický rámec*. Tento rámec se dělí na dvě linie, kdy jednou z nich je příležitost investic do budoucna a druhou je kritika nákladů. Články, kde dominují investiční příležitosti, zdůrazňují efektivní využívání dotací z EU a budoucí úspory. V textech, kde dominovala kritika nákladů, se často objevuje diskurz o *zatížení rozpočtu* (D16) nebo *hazardu s veřejnými financemi* (B4) v souvislosti s celkovou částkou 230 miliard korun. Média v tomto rámci často citují opozici, která plán označuje za *vzdušné zámky* (C9) nebo *finanční a morální hazard* (I3).

Třetím dominantním rámcem je *politicko-institucionální rámec*. V těchto článcích je pozornost zaměřena na politické procesy, vyjednávání koalic a mezinárodní reprezentaci. Významným prvkem je zvýšení evropské prestiže Prahy, zejména v souvislosti s prezentací plánu na summitu v Glasgow (Seznam Zprávy.cz, 2021d). Klimatický plán je zde často zobrazován jako nástroj, který pomáhá politickým tvářím tohoto projektu zvyšovat jejich evropskou prestiž. Jako příklad uvádím diskurz z doby, kdy byl Zdeněk Hřib zařazen mezi pět nejlepších evropských primátorů (Blesk.cz, 2022a). V textu se objevil narativ, že *Zdeněk Hřib je příkladem primátora, který tvrdě pracuje, aby se každý měl lépe, a naslouchá potřebám a návrhům občanů* (Blesk.cz, 2022a).

Čtvrtým dominantním rámcem je *ideologicky-kritický rámec*. Tento rámec je definován jako střet vizí a hodnot, často s negativním nábojem. Objevují se v něm skeptické postoje a kritika vůči Klimatickému plánu bez konstruktivních alternativ. Plán je často označován jako *nešťastná cesta* (R93) nebo jako *nerealistický* (I11). Dokument je v tomto diskurzu prezentován jako *ideologický výkřik*, *laciné PR* (R20) či dokonce *fantasmagorie* (R20). Klíčovým tématem je zde odpor k mytnému systému, který je rámován jako *daň za nicnedělání* (D22), v souvislosti s nedostavěným Pražským a Městským okruhem (Denik.cz, 2021b), a *strašení Pražanů* (D22).

Pátým dominantním rámcem je *rámec environmentálně-energetický*, který se soustředí na praktickou rovinu ochrany přírody a energetiky. Klíčovým narativem je zde *energetická soběstačnost* (S59) a *nezávislost na ruském plynu* (S59), což nabylo na významu zejména po vypuknutí války na Ukrajině v roce 2022. Rámec zahrnuje konkrétní environmentální projekty, jako je hospodaření s vodou, boj proti suchu, výstavba nádrží, nakládání s bioodpadem, vznik bioplynové stanice a ochranu vodních zdrojů.

Šestým rámcem je *rámec urbanisticko-civilní*, který řeší přímý dopad opatření na kvalitu života obyvatel Prahy. Sdružuje zmínky o životním stylu, čistotě ovzduší, zdraví, výsadbě milionu stromů pro ochlazení ulic až po revitalizaci veřejných prostranství, parků a nábřeží. Diskurz se zaměřuje na zdraví například *snižování výskytu dětského astmatu díky čistšímu vzduchu* (B100), estetiku města, například *mlžítka, pítka, čisté veřejné prostory* (B62), ale také na zlepšení životní úrovně Pražanů (*město, kde obyvatelé mají vše na dosah a auto tak potřebují využít minimálně*) (B100).

Sedmým, a zároveň posledním dominantním rámcem, je *rámec korupční*. Tento rámec je zcela specifický tím, že se v souvislosti s Klimatickým plánem objevuje až v červnu 2022 s vypuknutím kauzy Dozimetr. Transformuje vnímání dokumentu skrze postavu Petra Hlubučka, který je v médiích označován jako *zelený náměstek* (R75). Diskurz se v médiích posouvá od ekologického zaměření ke kriminální činnosti. V článcích se objevují pojmy jako *organizovaná zločinecká skupina*, *Slepičák*, *zrádce a černá ovce* (R75) nebo dokonce *největší korupční a drogová kauza v historii magistrátu* (B73).

6.4 Ukázka mediální analýzy

Následující tabulka (Tabulka 2) shrnuje vybrané výsledky analýzy, které ilustrují proměnu rámování a diskurzu v čase.

Tabulka 2: Ukázka analýzy legitimacy a prezentace přínosů, mediálního rámování a diskurzu u vybraných výstupů

Číslo	1.	10	73	85	133
Zdroj	irozhlas.cz	seznamzpravy.cz	blesk.cz	seznamzpravy.cz	novinky.cz
Datum	1.5.2021	23.5.2021	21.6.2022	9.9.2022	11.3.2026
KPP	1	1	1	1	1
Pozitiva	snížení ztrát energií, využití tepla z odpadních vod, bioplynová stanice	nakládání s odpady, alternativní energetické zdroje	zbavit se závislosti na ruském plynu, podpora cyklo dopravy, bezpečná energie	Energetická soběstačnost	Přeměna parkoviště na otevřený prostor využitelný k rekreaci
Negativa		skepse k mýtnému systému, nedostavěný okruh	vyžadována úprava, aby cíle byly dosažitelné	Obsáhlý rozbor kauzy Dozimetr a osoby Petra Hlubučka	chybí jasná koncepce revitalizace plochy
Dozimetr	/	/	1	1	0
Rámce	Technokratický-optimistický	Ekonomicko-konfliktní, Inovativní	Ekologický pozitivismus a pragmatismus/ Korupční kauza	Korupční	Inovace veřejných prostorů
Dominantní rámec	Inovativně-technokratický rámec	Ekonomický rámec	Korupční rámec	Korupční rámec	Urbanisticko-civilní rámec
Diskurz	„dlouhodobé řešení“, „Energetická transformace“, „Praha jako příklad“	„boj s automobilismem“, „netaktické a nelogické“, „politické PR“, „stres pro Pražany“, „mýto je důležité pro budoucnost“	Největší korupční a drogová kauza v historii magistrátu, skandální událost, selský rozum“	„MHD dostupná pro lidi“, „V Praze koluje velké množství drbů“, „zavedli jsme protikorupční opatření“	„Nabídnout lidem prostor k trávení volného času“

Zdroj: Autorka

6.5 Limity výzkumu

Mnou navržený metodologický postup s sebou nese určité limity, které musím při interpretaci výsledků zohlednit. Jelikož v práci využívám kvalitativní rámcovou a diskurzivní analýzu, proces kódování a identifikace narativů jsou do určité míry ovlivněné mým subjektivním hodnocením. Jiný výzkumník by mohl u některých případů interpretovat odlišná hesla a rámování. Tento limit jsem se snažila ošetřit pečlivým definováním jednotlivých analytických rámců a vytvořením dvojstupňového postupu kódování, který zajišťuje vysokou míru transparentnosti a umožňuje čtenáři posoudit reliabilitu a validitu dosažených výsledků. Skrze jasně stanovenou strategii a systematické zaznamenávání diskurzivních narativů usiluji o to, aby byl výzkumný proces reprodukovatelný a aby byla minimalizována arbitrárnost přiřazování významů jednotlivým mediálním výstupům.

Výzkumný vzorek vychází pouze z nejčtenějších online zpravodajských portálů. V analýze nezahrnuji diskuse na sociálních sítích, které jsou v dnešní době vysoce fragmentované a umožňují uživatelům vytvářet vlastní mikro-agendy (Meraz, 2011). Stejně tak nejsou zahrnuta tištěná média nebo televizní zpravodajství, což může mírně zkreslovat celkový obraz mediálního diskurzu u publika, které preferuje tyto typy médií.

Má analýza končí 11. 3. 2026. Jelikož je Pražský klimatický plán živým dokumentem s dlouhodobým horizontem realizace (iROZHLAS.cz, 2023b) může dojít k přehodnocení některých agend. Stejně tak může určitým vývojem projít i korupční kauza Dozimetr.

7. Jak byla kauza Dozimetr mediálně rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu?

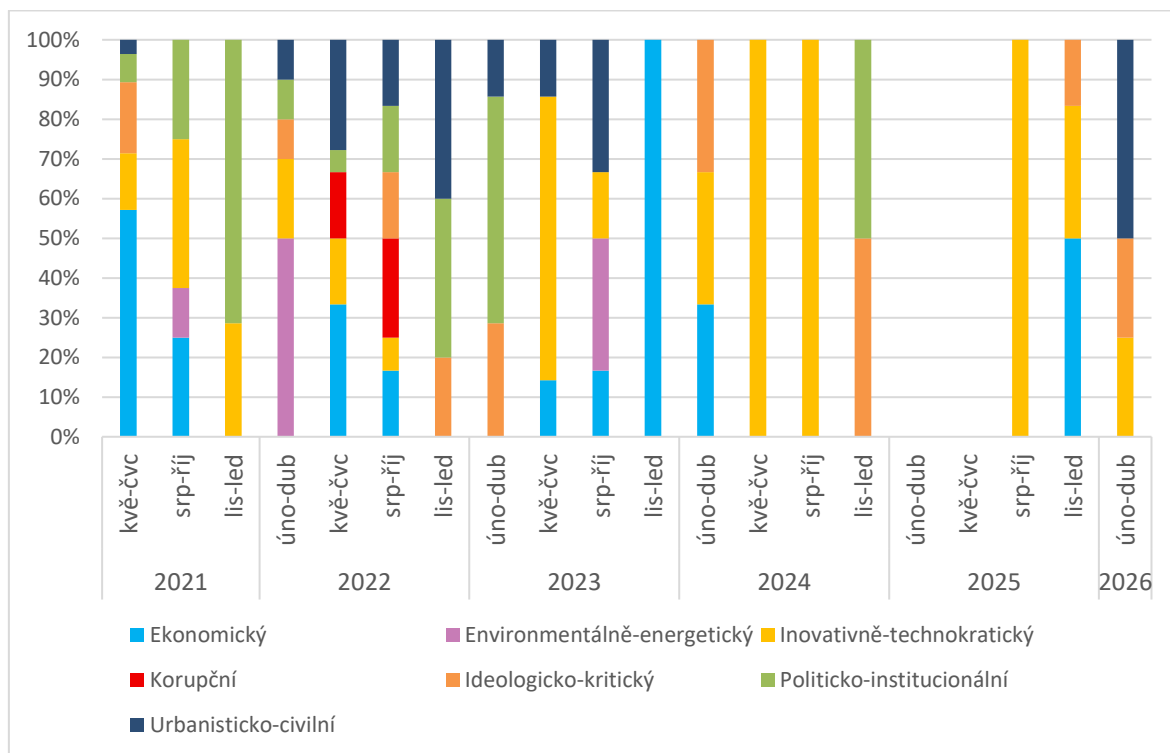
V této kapitole podrobně představím výsledky analýzy zaměřené na způsob, jakým online české zpravodajské portály rámovaly korupční kauzu Dozimetr ve vztahu se strategickým dokumentem Klimatického plánu hl. m. Prahy. Aby se mi lépe aplikovala rámcová analýza a bylo vhodné z ní vyvozovat správné závěry, rozdělila jsem si výzkumné období do třech fází. Jedná se o období před kauzou Dozimetr 1. 5. 2021 – 6. 6. 2022, období během kauzy Dozimetr, kdy se zmínky o korupční kauze objevovaly pravidelně tedy 17. 6. 2022 – 23. 9. 2022, a období po kauze Dozimetr v rozmezí 7. 10. 2022 – 11. 3. 2026. Z celkového datasetu 134 článků bylo v prvním období identifikováno 69 textů, ve druhé fázi, kdy již byla kauza Dozimetr aktuální, byl jejich počet 20. Závěrečné období pak zahrnuje 45 mediálních výstupů.

7.1 Dominantní rámce v průběhu jednotlivých čtvrtletí

Prvním zásadním zjištěním je, že propojení Klimatického plánu a kauzy Dozimetr v mediálním prostoru bylo relativně marginální. Z celkového souboru dat jsem identifikovala pouze 11 článků, v nichž se obě témata vyskytovala současně. Analýza tedy ukazuje výraznou tematickou separaci, kdy média o Klimatickém plánu referovala primárně jako o strategickém koncepčním dokumentu a do souvislosti s kauzou Dozimetr jej uváděla pouze ve specifických momentech politického a vyšetřovacího cyklu.

Následující graf (Graf 1) znázorňuje dynamiku proměny diskurzu v průběhu jednotlivých čtvrtletí. V každém sloupci je znázorněno, kolik procent článků bylo za dané čtvrtletí od roku 2021 do roku 2026 publikováno pod jakým rámcem. Z grafu můžeme vyčíst, že korupční rámec se začal v médiích objevovat v rozmezí května až října roku 2022. Ze své analýzy vím, že kauza Dozimetr, tak jak byla pojmenovaná, se v médiích poprvé objevila 17. 6. 2022 (Blesk.cz, 2022d). Interpretace těchto dat ukazuje, že kauza Dozimetr a zastoupení korupčního rámce v médiích bylo koncentrováno do relativně krátkého období.

Graf 1: Zastoupení dominantních rámců v průběhu jednotlivých čtvrtletí

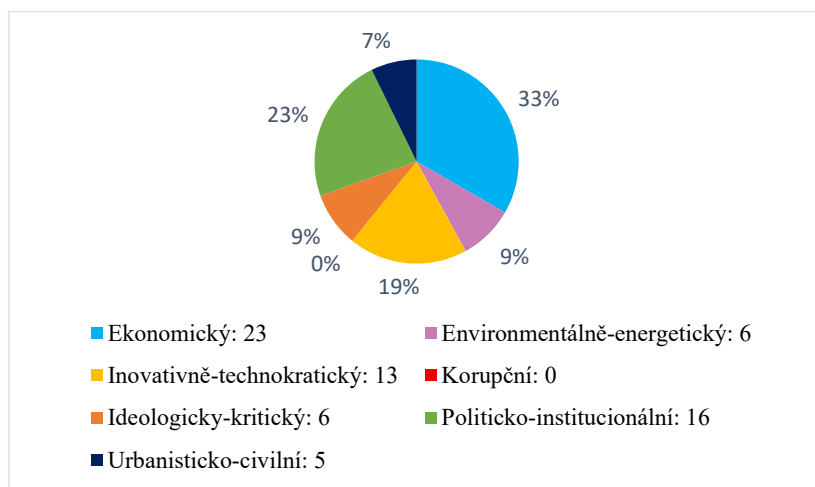

Zdroj: Autorka

7.2 Mediální rámce před kauzou Dozimetr

Následující graf (Graf 2) zobrazuje rámcovou analýzu 69 článků, které vyšly v rozmezí 1. 5. 2021 – 6. 6. 2022, tedy před propuknutím kauzy Dozimetr.

Graf 2: Mediální rámce před kauzou Dozimetr (1. 5. 2021 – 6. 6. 2022)

Zdroj: Autorka

Z grafu 1 vyplývá, že v tomto období byl Klimatický plán v médiích rámován skrze několik odlišných rámců. V médiích byl nejvýraznějším rámcem rámec ekonomický, který zahrnoval až 33 % publikovaných článků. Kritéria, podle kterých jsem určovala dominantní rámce, jsou detailně popsána v kapitole metodologie. Následoval rámec politicko-institucionální, pod kterým bylo rámováno 23 % článků. Dohromady s inovativně-technokratickým rámcem, který vykazoval 19 %, tvořily tyto tři kategorie téměř tři čtvrtiny mediálního prostoru. Zbytek tvořily rámce environmentálně-energetický a ideologicko-kritický, oba s 9 %, a rámec urbanisticko-civilní, který měl zastoupení 7 %. Dle očekávání pro analýzu důležitý korupční rámec vykazoval v tomto období nulové zastoupení.

7.3 Mediální rámce během kauzy Dozimetr

Z následující tabulky (Tabulka 3) lze vyčíst proměnu dominantního diskurzu, ve všech 11 článcích, kde byla kauza Dozimetr a Klimatický plán zmíněny společně.

Tabulka 3: Mediální výstupy zmiňující Klimatický plán a kauzu Dozimetr

Číslo	Zdroj	Datum	KP	Dozimetr	Dominantní rámec
53	seznamzpravy.cz	22. 2. 2022	1	1	Ideologicko-kritický
70	blesk.cz	17. 6. 2022	1	1	Korupční
73	blesk.cz	21. 6. 2022	1	1	Korupční
75	irozhlas.cz	30. 6. 2022	1	1	Korupční
85	seznamzpravy.cz	9. 9. 2022	1	1	Korupční
88	seznamzpravy.cz	21. 9. 2022	1	1	Korupční
89	seznamzpravy.cz	23. 9. 2022	1	1	Korupční
96	seznamzpravy.cz	16. 2. 2023	1	1	Politicko-institucionální
97	denik.cz	16. 2. 2023	1	1	Politicko-institucionální
98	blesk.cz	16. 2. 2023	1	1	Politicko-institucionální
99	irozhlas.cz	17. 2. 2023	1	1	Politicko-institucionální

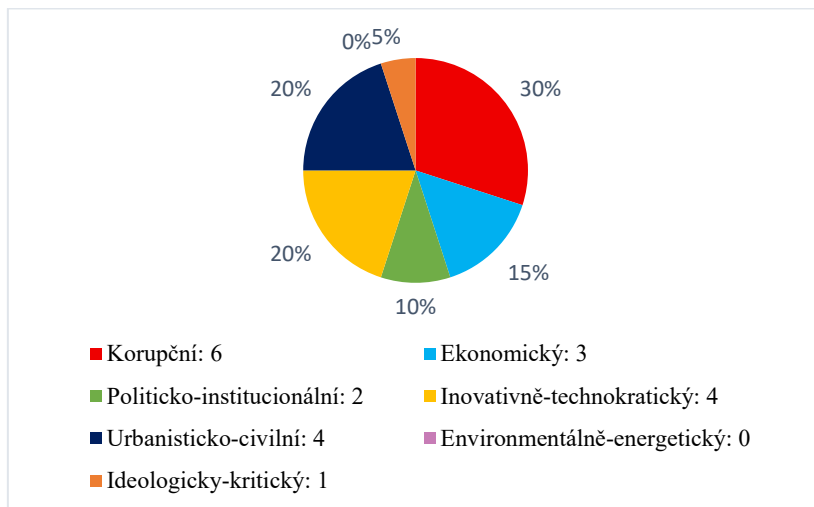
Zdroj: Autorka

Prvním článkem, který stojí za bližší pozornost, je článek publikovaný 22. 2. 2022 zpravodajským portálem *seznamzpravy.cz*. Tento mediální výstup jako první popisuje osobu Petra Hlubučka v negativním světle, kdy by měl být podle médií vyšetřovaný policií kvůli hospodářským deliktům. Článek č. 53 jsem kódovala ideologicko-kritickým rámcem, přestože již obsahuje zmínky o budoucích aktérech kauzy Dozimetr. Rozhodujícím faktorem byl fakt, že v daném období byla kauza ve fázi popírání a mediální diskurz se nesoustředil na kriminální aspekty, nýbrž na politický konflikt v rámci pražské koalice a hrozbu odchodu spojenců TOP 09. Podezření na hospodářské delikty zde sloužilo pouze jako katalyzátor politického střetu, nikoliv jako dominantní téma výstupu. Mimo jiné to naznačuje, že ještě před plným vypuknutím kauzy byl Klimatický plán předmětem politických sporů, které mohly předznamenat pozdější diskreditaci aktérů.

V období vrcholící kauzy Dozimetr, 17. 6. až 23. 9. 2022, se rámování přesunulo ke korupčnímu rámci, kdy toto vyznění mělo 30 % článků. V těchto článcích média prezentovala Klimatický plán nikoliv jako ekologickou prioritu, ale v kontextu rekapitulace politické agendy a profesního životopisu ex-náměstka Hlubučka. V takovýchto článcích byl Klimatickému plánu věnován malý prostor a převahovala analýza korupční kauzy a pochybného financování španělských apartmánů. (Blesk.cz, 2022d) V tematické konkurenci došlo tedy k personálnímu propojení mezi kauzou Dozimetr a Klimatickým plánem Prahy, kdy nedošlo k úplnému vyčlenění tématu, ale začlenění Klimatického plánu do skandálního narativu. (Thompson, 2000)

Je ale nutné dodat, že i přes výraznou korupční linku se v tomto období o Klimatickém plánu psalo i v kontextu jiných témat a dokument získal v médiích prostor bez spojování s kauzou Dozimetr. Ačkoliv v období vrcholící kauzy tvořil korupční rámec významných 30 % výstupů spojených s oběma tématy, následující graf (Graf 3) odhaluje rezistenci věcného obsahu. Zbýlých 70 % článků nadále pracovalo s inovativně-technokratickým, urbanisticko-civilním, ekonomickým, politicko-institucionálním a ideologicko-kritickým rámcem. Toto považuji za klíčové zjištění a znamená to, že i pod tlakem skandálu si Klimatický plán udržel svou identitu odborného dokumentu a média jej nereflektovala výhradně skrze prizma kriminálního vyšetřování.

Graf 3: Mediální rámce během kauzy Dozimetr (17. 6. 2022 – 23. 9. 2022)

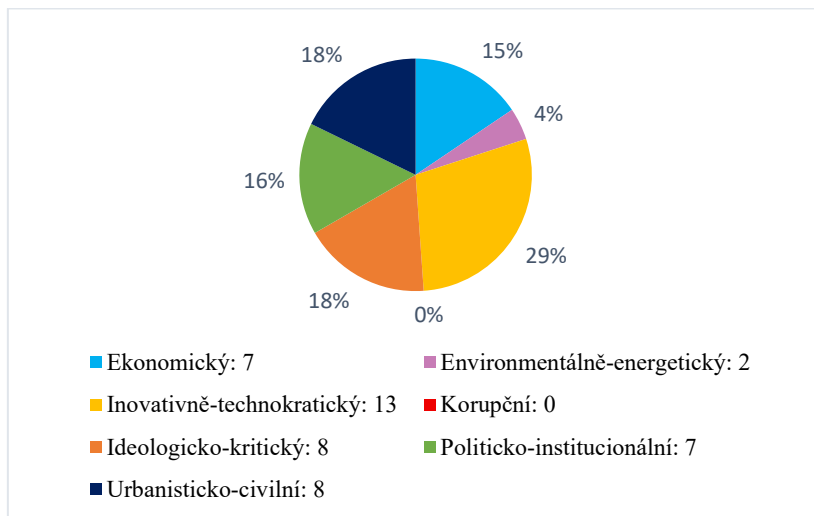
Zdroj: Autorka

Poslední vlna propojení těchto dvou témat nastala v únoru 2023, kdy dominoval politicko-institucionální rámec, a to celkem ve čtyřech článcích. Články pocházejí z 16. – 17. 2. 2023, kdy vznikla nová Rada města, takže se všechny články věnovaly tématům, která přineslo minulé volební období, co jím otřáslo nebo naopak, co se povedlo. V článcích byli zmíněni i noví politici a jejich nové agendy, což bylo dominantním tématem a kauza Dozimetr se v textech objevovala jen okrajově.

7.4 Mediální rámce po kauze Dozimetr

Následující graf (Graf 4) znázorňuje dominantní rámce v mediálních článcích v období 7. 10. 2022 – 11. 3. 2026. Z grafu můžeme vyčíst, že korupční rámec už se v médiích nevyskytoval, a naopak dominoval inovativně-technokratický rámec, což je pro Klimatický plán Prahy velmi pozitivní zjištění.

Graf 4: Mediální rámce po kauze Dozimetr (7. 10. 2022 – 11. 3. 2026)

Zdroj: Autorka

7.5 Shrnutí

Z analýzy vyplývá, že výskyt Klimatického plánu Prahy a kauzy Dozimetr společně v jednom článku je, jak jsem již uvedla výše, marginální a docházelo převážně k tematické separaci. V období 17. 6. 2022 – 23. 9. 2022, kdy byla kauza Dozimetr nejaktuálnější, byl sice korupční rámec převažujícím tématem, který mohl zdiskreditovat Klimatický plán skrze osobu Petra Hlubučka, ale stále byla Klimatickému plánu věnována větší pozornost skrze ostatní rámce.

Na základě své analýzy jsem také vypožorovala trend proměny rámců. Lze konstatovat, že inovativně-technokratický rámec zaznamenal nejvýraznější posun. Před kauzou Dozimetr tvořil jen 19 % mediálního prostoru. Po kauze se stal dominantním rámcem a Klimatický plán je díky němu prezentován primárně jako odborný a pokrokový dokument. Změna nastala také ve vnímání finanční a hospodářské stránky plánu. Před kauzou byl ekonomický rámec nejvýraznější způsob, jakým média o plánu referovala. Ekonomická témata tak mohla ustoupit do pozadí právě ve prospěch inovací a technologií. Lze ale očekávat, že korupční rámec se pravděpodobně bude opakovat v obdobích předvolebních kampaní nebo při dalším soudním řízení o vině a nevině v kauze Dozimetr. Ostatní rámce jako politicko-institucionální, urbanisticko-civilní, environmentálně-energetický a ideologicko-kritický si zachovaly spíše doplňkovou roli, i když například

urbanisticko-civilní rámec vykazuje stálý růst. Ráda bych tedy konstatovala, že Klimatický plán prokázal vysokou míru komunikační odolnosti. Kauza Dozimetr mediální obraz Klimatického plánu trvale nepoškodila.

8. Jakým způsobem ovlivňuje přítomnost kauzy Dozimetr v mediálních výstupech hodnocení Klimatického plánu z hlediska jeho legitimacy a prezentace jeho přínosů?

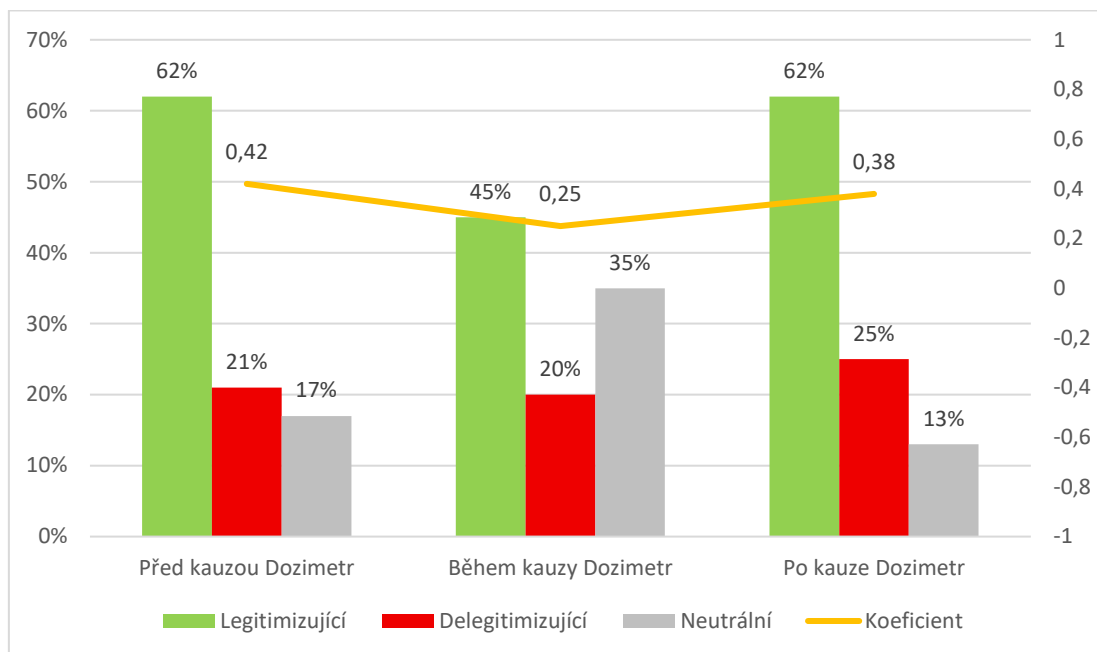
V této kapitole se zaměřuji na analýzu vlivu korupční kauzy Dozimetr z hlediska legitimacy a prezentace přínosů Klimatického plánu v mediálním prostoru. Politika je obecně považována za legitimní, pokud ji veřejnost a klíčoví aktéři vnímají jako odpovídající jejich hodnotám, normám a očekáváním (Suchman, 1995). Cílem této výzkumné otázky je prozkoumat, jakým způsobem politický skandál, kauza Dozimetr, narušuje proces budování této legitimacy. Při zkoumání toho, jak politický skandál narušuje proces budování této legitimacy, se opírám o Koeficient mediální podpory Deephouse (1996). Abych zajistila izolaci vlivu kauzy na strukturu a sentiment zpráv pracuji se srovnáním tří analytických skupin, kterými jsou 1) období před kauzou Dozimetr, 2) období během kauzy Dozimetr a 3) období po kauze Dozimetr.

Pro kvantifikaci mediální legitimacy v jednotlivých obdobích byl využit koeficient mediální podpory, jehož konstrukce vychází z metodologie Davida Deephouse (1996) a principů koeficientu nerovnováhy Janise a Fadnera (1965). Výsledný koeficient je dán podílem rozdílu mezi legitimizujícími a delegitimizujícími články a celkového počtu článků v daném období včetně článků neutrálních. Jako neutrální články byly označeny ty, kde došlo ke shodě v počtu zastoupení legitimizujících a delegitimizujících narativů. Detailnímu popisu postupu jsem se věnovala v kapitole metodologie.

8.1 Vývoj koeficientu mediální podpory a distribuce tónu zpráv v čase

Následující graf (Graf 5) a tabulka (Tabulka 4) slouží k vizualizaci vývoje koeficientu mediální podpory v komparaci s celkovou distribucí tónu zpráv (legitimizujících, delegitimizujících a neutrálních), což poskytuje obecný přehled o stabilitě mediální podpory Klimatického plánu.

Graf 5: Vývoj koeficientu mediální podpory a distribuce tónu zpráv v čase

Zdroj: Autorka

Tabulka 4: Srovnání koeficientu mediální podpory a distribuce tónu zpráv v čase

	Před kauzou Dozimetr (1. 5. 2021 - 6. 6. 2022)	Během kauzy Dozimetr (17. 6. 2022 - 23. 9. 2022)	Po kauze Dozimetr (7.10.2022-11.3.2026)
Počet článků	69	20	45
Legitimizující	43	9	28
Delegitimizující	14	4	11
Neutrální	12	7	6
Koeficient mediální podpory	0,42	0,25	0,38

Zdroj: Autorka

Na základě provedené analýzy lze konstatovat, že kauza Dozimetr ovlivnila mediální legitimitu Klimatického plánu nikoliv skrze přímou věcnou kritiku jeho cílů, ke které mohlo docházet v období před kauzou Dozimetr, ale především skrze mechanismus politické kontaminace.

Jak ukázal zjištěný koeficient mediální podpory, před vypuknutím kauzy Dozimetr, v období 1. 5. 2021 – 6. 6. 2022, se mediální obraz Klimatického plánu těšil poměrně stabilní legitimitě, a to hodnotě 0,42. V této fázi byl plán primárně prezentován skrze silné

legitimizující narativy, jako je například *nezávislost na externích dodavatelích* (S2), *energetická soběstačnost* (N8), *ambiciózní plán* (S37), *ojedinělý v České republice i střední Evropě* (I40). Přestože byla diskuse doprovázena i delegitimizujícími a neutrálními články, koeficient mediální podpory se držel na relativně silné legitimizující hodnotě. Kritika se v této fázi soustředila především na nejasnou koncepci financování či vysoké náklady. Mezi další delegitimizující prvky patřilo například i, že pro další plnění plánu záleží hlavně na tom, která politická reprezentace bude v čele Prahy v budoucnu (C68).

Jak lze vyčíst z grafu, zlom nastává v období vrcholící kauzy Dozimetr, tedy 17. 6. 2022 – 23. 9. 2022, kdy se koeficient mediální podpory propadl na kritické minimum 0,25. Analýza obsahu ukazuje, že v této fázi dochází k vytěsnění odborné diskuse a delegitimizace již není věcná, ale primárně personifikovaná. Důkazem personifikované delegitimizace jsou příklady jako *výrazná tvář Hlubučka v zelených projektech* (R75), *role Hlubučka nebyla zanedbatelná* (B70), *nebezpečné známosti Hlubučka* (B70). Jako jeden z marginálních věcných delegitimizačních narativů uvádím výrazné heslo *Klimatický plán byl třetí plochou minulého volebního období* (R99). Propad koeficientu mediální podpory může signalizovat bezprostřední ohrožení mediální legitimacy skrze jeho spojení s toxickým politickým tématem. Za zajímavé zjištění považuji vysoký nárůst neutrálních článků v období kauzy Dozimetr, a to celých 35 % publikovaných článků v tomto období. Toto výrazné zastoupení neutrálních článků, může značit možný odrazující účinek (*chilling effect*), kdy se někteří aktéři pod tlakem reputačního rizika mohli raději uchýlit k autocenzuře. O tom by nicméně svědčil i následující vývoj koeficientu mediální podpory v následujícím období.

Vývoj koeficientu mediální podpory v období po kauze Dozimetr, 7. 10. 2022 – 11. 3. 2026, vyrostl k hodnotě 0,38. Tento vzestup naznačuje, že Klimatický plán jako odborný dokument vykazuje značnou míru odolnosti, byť již koeficient mediální podpory nedosáhl původní hodnoty. Lze tedy konstatovat, že věcná podstata plánu v mediálním prostoru přežila, ale raději se přesunula k hodnocení hmatatelnějších, méně kontroverzních projektů, jako je rozvoj dobýjecích center (S71), revitalizace sadů a vodních ploch (B77) či rozvoj MHD (S105).

8.2 Shrnutí

Souhrnně lze konstatovat, že kauza Dozimetr nepoškodila Klimatický plán pouze skrze nárůst delegitimizace, ale především skrze systematické vytěsnění positivity z mediálního prostoru. Zatímco před kauzou byl Klimatický plán schopen unést kritiku při zachování silné legitimizační báze, po jejím vypuknutí došlo k rozpadu této rovnováhy. Propad koeficientu mediální podpory v období kauzy Dozimetr na hodnotu 0,25 potvrzuje, že politická kontaminace je pro environmentální strategie destruktivnější než věcná opozice. Následný nárůst na 0,38 ukazuje, že věcná podstata plánu kontaminaci ustála, byť v opatrnější formě.

9. Jak se proměnil mediální diskurz u Klimatického plánu po kauze Dozimetr?

Pro podrobnou analýzu mediálního diskurzu Klimatického plánu po kauze Dozimetr, opřenou primárně o nominační strategii, bylo zkoumané období rozděleno do tří chronologických fází, které mi umožní sledovat proměnu jazykového konstruování reality. Zkoumané období jsem si rozdělila na tři části podobně jako u předchozích výzkumných otázek. Jedná se o období před kauzou Dozimetr 1. 5. 2021 – 6. 6. 2021, období během kauzy Dozimetr, kdy byla kauza nejčastěji v médiích přítomná 17. 6. 2022 – 23. 9. 2022, a období po kauze Dozimetr od 7. 10. 2022 – 11. 3. 2026.

Metodologicky jsem v každém období sledovala tři klíčová pole: označení pro Klimatický plán, označení pro finance a označení pro aktéry, přičemž identifikovaná hesla jsem následně třídila na legitimizující a delegitimizující. Poté jsem z přibližně 370 hesel vybrala ta nejvýraznější, či ta, která se v médiích vyskytovala vícekrát. Následující tabulka (Tabulka 5) znázorňuje vybrané příklady diskurzivních hesel v rámci jednotlivých období a sledovaných polí. Je důležité doplnit, že se nejedná o kompletní kódovací matici. Ta v původní podobě, jak zmiňuji výše, pracovala s rozlišením na legitimizující a delegitimizující diskurzy. Tato tabulka slouží primárně jako přehledná vizualizace posunu dominantních narativů v čase. Detailní analýzu demonstruji v následujících podkapitolách.

Tabulka 5: Srovnávací matice proměny mediálního diskurzu Klimatického plánu

Sledovaná pole	Před kauzou Dozimetr (1.5.2021- 6.6.2021)	Během kauzy Dozimetr (17.6.2021-23.9.2021)	Po kauze Dozimetr (7.10.2022- 11.3.2026)
Klimatický plán	„Fotovoltaická revoluce“, „zvýšení kvality života“, „ambiciózní strategie“, „vzdušné zámky“, „pohádka“, „politická proklamace“, „ideologický výkřik“	„Vrátit město lidem“, „Větší energetická soběstačnost“, „běh na dlouhou trať“	„směřování k čistšímu a udržitelnějšímu městu budoucnosti“, „nové bezemisní technologie“, „KP byl třetí plochou minulého volebního období“
Finance	„Významná investice“, „obchodní příležitost“, „mrhání prostředky“, „laciné PR za 236 miliard“, „finanční i morální hazard“, „zdražování života“	„Úspora 26 milionů ročně“	„Levnější teplo a chlazení“
Aktéři	„Praha jako příklad“, „Top 5 primátorů“, „předložení bez veřejné diskuse“, „vyhlášení války Středočechům“	„Organizovaná zločinecká skupina“, „politický bandita“, „Slepičák“, „největší korupční a drogová kauza v historii magistrátu“, „Dozimetr pražskou politikou otrásl od základů“, „zelený náměstek“	„Koalice Spolu nenašla problémový bod v KP“, „Praha neplní KP“, „kdo je víc zapleten do kauzy Dozimetr“

Zdroj: Autorka

9.1 Mediální diskurz před kauzou Dozimetr 1. 5. 2021 – 6. 6. 2021

V počáteční fázi byl nominační diskurz v médiích charakteristický silnou polarizací. Legitimizační diskurz pracoval u Klimatického plánu s termíny zdůrazňujícími pokrokovost a nezbytnost. Klimatický plán je *nejrozsáhlejší ekologický a investiční program v historii Prahy*. (D16). Usiluje o *zelenější a zdravější Prahu* (R20), *energetickou transformaci* (R1) a *fotovoltaickou revoluci* (S2). Plán je *ambiciózní strategie* (I3) *navržená experty* (R15), která nabízí *dlouhodobé řešení* (R1) a *zlepšení kvality života* (B27) i *lepší životní prostředí pro naše děti* (D26). V mediálních výstupech byla zdůrazňována i jeho unikátnost, neboť Klimatický plán byl označen za *ojedinelý v České republice i střední Evropě* (I40) a v rámci klimatického summitu v Glasgow byl Klimatický plán *příležitostí, jak se ukázat světu* (D32).

V očích tvůrců a příznivců Klimatického plánu byly finanční náklady viděny jako *významná investice* (S2) a *velká obchodní příležitost* (S36). Plán a jeho inovace, jako například solární panely na střechách městských budov případně i na vlastních obydlích, by měly v budoucnu *šetřit peněženky Pražanům* (B30).

Mezi aktéry klimatické politiky na území Prahy byl v tomto období výrazný primátor Prahy Zdeněk Hřib. V médiích ho spolupracovníci hodnotili převážně pozitivně, že *Zdeněk Hřib skvěle reprezentuje Prahu i pirátské hodnoty* (C41) a dostal se dokonce do evropského žebříčku Mayors of Europe, kde se umístil v žebříčku *top 5 primátorů* (B47). Zdeněk Hřib zde byl představen jako *příklad primátora, který tvrdě pracuje, aby se každý měl lépe, a naslouchá potřebám a návrhům občanů* (B45).

Naopak delegitimizující diskurz využíval nominace, které plán vykreslovaly kvůli názorům opozice jako nereálný či restriktivní, a to hlavně co se týče omezení průjezdu centrem Prahy. Například pražská zastupitelka Alexandra Udženija za ODS označila Klimatický plán za *vzdušné zámky*, které nejsou splnitelné. (C9) Dále byl Klimatický plán opozicí hodnocen jako *politická proklamace* (I3), *ideologický výkřik* (C24) či dokonce *utopie* (S37). Zavedení mýta za vjezd do Prahy bylo označeno jako *honba na řidiče* (C7). Samotní tvůrci plánu se shodovali na tom, že *nejnáročnější bude změna myšlení* (D33).

Opozice také negativně hodnotila rozpočet 230 miliard na realizaci plánu. Finanční aspekty nazývali *hazardem s veřejnými financemi* (B4), *finančním a morálním hazardem* (N8),

mrháním prostředky (B35) a *zdražováním života*. (I21) Finance byly v této fázi dominantním tématem, které bylo, jak jsem vypožadovala, silně polarizováno.

Co se týče aktérů, opozice se snažila snížit legitimitu plánu tvrzením, že Klimatický plán byl *předložen bez veřejné diskuse* (D16). Jiří Pospíšil z koalice Spojené síly pro Prahu (TOP 09, STAN, KDU-ČSL) označil Piráty za *aktivisty* a kritizoval hlavně návrh na zavedení mýta (C9). Zde považuji za zajímavé zmínit, že Jiří Pospíšil byl členem vládnoucí koalice, jak s Piráty, tak se STAN, a tedy i s Petrem Hlubučkem, který se na plánu výrazně podílel. Lze tvrdit, že plán, a převážně tedy zavedení mýta pro vjezd do centra Prahy, byl třetí plochou i uvnitř tehdejšího vedení města.

9.2 Mediální diskurz během kauzy Dozimetr 17. 6. 2022 – 23. 9. 2022

S vypuknutím kauzy Dozimetr došlo k radikální proměně diskurzu, který mohl zásadně ovlivnit mediální vnímání Klimatického plánu. V tomto období se střetávaly dvě výrazně odlišné roviny, přičemž kriminální narativy začaly vytlačovat ty věcné.

Legitimizující diskurz se v médiích i v tomto období snažil udržet pozornost u praktických přínosů a nezbytnosti dokumentu. Samotný Klimatický plán byl nominován jako cesta k *větší energetické soběstačnosti* (S85). *Klimatický plán míří správným směrem* (N87) a jeho cílem je *vrátit město lidem* (B76). V souvislosti s probíhající válkou na Ukrajině se objevila i argumentace, že *závislost na ruském plynu je hloupá* (B73).

Finančnímu aspektu v tomto období nebyla věnována taková mediální pozornost, ale objevilo se tvrzení, že Klimatický plán *ušetří až 26 milionů ročně* (S83).

Pokud jde o aktéry, Petr Hlubuček byl v některých mediálních výstupech stále uváděn skrze svůj dřívější profesní obraz jako *úspěšný starosta* (B70) či *zelený náměstek* (R75). Tato označení však často sloužila jako kontrast k jeho obvinění.

Dominantním se v tomto období však stal delegitimizující diskurz, který se soustředil hlavně na pole aktérů. Obraz Petra Hlubučka prošel drastickou změnou. V článcích je náhle vyobrazován jako *člen organizované zločinecké skupiny* (R75), *politický bandita* (R75), *zrádce* (R75) či hanlivým označením *Slepičák*. (R75)

Tato diskreditace aktérů přímo zasáhla i Klimatický plán či jeho projekty. V médiích byl plán nově nominován v přímé souvislosti s Hlubučkem jako *Hlubučkův poslední velký projekt*. (B70) Myšlena tímto byla rekonstrukce čistírny, jeden z bodů Klimatického plánu. Celý kontext pražské politiky byl v diskurzu přejmenován na *největší korupční a drogovou kauzu v historii magistrátu* (B73), která představuje *neomluvitelnou událost* (B73). V důsledku toho byla věcná diskuse o plánu a jeho financování téměř zcela vytlačena tvrzením, že Dozimetr je *skandální událost* (B73) a *otřásl pražskou politikou od základů* (S88).

9.3 Mediální diskurz po kauze Dozimetr 7. 10. 2022 – 11. 3. 2026

V období po kauze Dozimetr se nominační strategie u Klimatického plánu částečně vrátila k věcné rovině, ovšem s novým důrazem na praktické přínosy pro občany. Objevují se legitimizační nominace, že Klimatický plán je *živý dokument* (R103), který se dá kdykoliv aktualizovat podle nových expertních zjištění a potřeb. Jeho součástí je *zavádění nových bezemisních technologií* (D91) či projekty typu *energocentrum* (N119). Dále je Klimatický plán také hodnocen jako cesta ke *směřování k čistšímu a udržitelnějšímu městu budoucnosti*. Tyto modernizace mají přinést *méně dětských chorob* (B100).

Finance jsou v této fázi nominovány především skrze optiku úspor jako *levnější teplo a chlazení* (S120). Mohu tedy konstatovat, že v této i předešlé fázi nejsou finanční náklady či drahé investice v médiích už primárním tématem.

V rovině aktérů pak legitimizační strana zdůrazňuje nově nalezenou politickou stabilitu a *shodu napříč politickým spektrem* (C127).

Delegitimizující diskurz však zůstává i v tomto období přítomen a je stále částečně poznamenán stínem kauzy Dozimetr. Ta byla znovu aktuální v únoru 2023 při volbách nové Rady města. Při této příležitosti byly procesy na magistrátu nominovány jako *hádky a osobní výpady* (D97). Mediální obraz politiků byl konstruován skrze vzájemné osočování a pře o to, *kdo je víc zapleten do kauzy Dozimetr* (S96). Samotný Klimatický plán je v tomto období označován za *třetí plochu minulého období* (R99). Kritická strana nadále zpochybňuje jeho realizovatelnost nominacemi, že *dokument obsahuje řadu nemožných věcí, které se nedaří plnit* (R122).

9.4 Shrnutí

Analýza mediálního diskurzu ukázala, že po kauze Dozimetr došlo k zásadní tematické a strukturální proměně. Diskurz o Klimatickém plánu se v čase posunul od ideologických vizí a makroekonomických debat spíše k pragmatismu a individuálnímu přínosu pro občana.

V počáteční fázi v diskurzu dominovaly velkolepé vize o zelenějším městě a revolučních změnách, které měly Prahu postavit do role ekologického lídra. Po vypuknutí kauzy Dozimetr a s nástupem nové koalice se rétorika zklidnila. Zajímavým zjištěním je, že zatímco před kauzou byly finance nejvíce polarizujícím tématem, kdy se média střetávala v narativech o *významné investici* (S2) a *laciném PR za 236 miliard* (R20) či *mrhání prostředky* (B35), v období po kauze toto téma téměř vymizelo. Z dat vyplývá, že finanční náklady a obří investice už nejsou primárním tématem. Pozornost médií se přesunula k hmatatelným úsporám v domácnostech, jako je *levnější teplo a chlazení* (S120).

Jak jsem očekávala, diskurz o aktérech prošel největším vývojem. Původní diskurz, který opěvoval primárně Zdeňka Hřibu a jeho činy jako primátora Prahy, se v období politického skandálu přesunul spíše k osobě náměstka Petra Hlubučka. Ten byl v článcích hodnocen jako *úspěšný starosta* (B70) i jako *zrádce* (B70), *mocný pražský politik* (R75) *se strategickou rolí* (R75) až k pojmu *politický bandita*. (B70) S Klimatickým plánem byl diskurzivně konstruován skrze roli *zeleného náměstka* (R75), nebo spojeními jako *Hlubuček prosadil přijetí Klimatického plánu* (R75), *v oblasti životního prostředí byl Hlubuček vidět* (B70) a *jeho posledním velkým projektem je rekonstrukce čistírny*, (B70) která měla sloužit k vybudování bioplynové stanice (Blesk.cz, 2022d). Toto spojení s osobou Hlubučka mohlo přispět ke kontaminaci a diskreditaci Klimatického plánu.

Klimatický plán prošel vývojem od vysoké míry politizace, kdy sloužil jako předmět ideologických střetů, až po současnou snahu o depolitizaci a pragmatizaci plánu. I když se Zdeněk Hřib a nová koalice snažili o shodu napříč spektrem a prezentují plán jako modernizační nutnost, stín Dozimetru z diskurzu úplně nezmizel a dál se vrací, zejména v předvolebních obdobích. Ze zjištěných dat mé analýzy lze závěrem konstatovat, že v průběhu let se diskurz posunul od silných moralizujících a ekonomických hesel k diskurzu o větší energetické bezpečnosti a praktické užitečnosti v životě obyvatel Prahy.

10. Diskuse

Výsledky analýzy mediálního pokrytí vlivu kauzy Dozimetr na Klimatický plán Prahy přinesly řadu zjištění, která odkrývají komplexní vztah mezi politickým skandálem a legitimitou strategických veřejných politik.

Zásadním a pro mě překvapivým zjištěním je vysoká míra tematické separace těchto dvou témat. Přenos legitimacy předpokládá, že i delegitimizace klíčového aktéra se snadno přelévá na jeho projekty (Deephouse a Suchman 2008). To se však v mém případě nepotvrdilo. Ve svém datasetu jsem identifikovala pouze 11 článků, které obě témata propojila, což naznačuje vysokou komunikační odolnost Klimatického plánu. Média i po vypuknutí kauzy nadále referovala o plánu primárně jako o odborném dokumentu. Lze tedy konstatovat, že věcná podstata plánu dokázala v mediálním prostoru částečně odolat toxickému vlivu kauzy Dozimetr. To může být způsobeno buď technokratickou povahou agendy, která nebyla pro média tolik atraktivní, nebo cílenou snahou aktérů o izolaci dokumentu od osoby Petra Hlubučka, aby zachránili plán od úplné diskreditace.

I přes zmíněnou separaci témat však koeficient mediální podpory potvrdil, že v období, kdy byla kauza Dozimetr nejaktuálnější, byl dopad na Klimatický plán poměrně zásadní. Pokles koeficientu na kritické minimum, a to hodnotu 0,25, přesně ilustruje pokles důvěry (Levi, 1998). V těchto případech nebyla napadána věcná správnost klimatických opatření neboli kognitivní legitimita, ale došlo k okamžitému zpochybnění legitimacy morální. Náhlá ztráta důvěry v Petra Hlubučka mohla vést ke zpochybnění jeho projektů, ačkoliv to z mých dat zcela nevyplývá. Po jeho rezignaci ze všech funkcí bylo nutné zavést do podniků a institucí protikorupční opatření a provést rozsáhlé audity jeho agend.

Zajímavým vedlejším nálezem je možný odrazující účinek (*chilling effect*). V období kauzy Dozimetr narostl počet neutrálních článků, a to na 35 % z celkového počtu publikovaných článků o Klimatickém plánu. Tento nález naznačuje, že kauza nepoškodila dokument jen skrze přímou kritiku, ale především skrze systematické vytěsnění podpory z veřejného prostoru. Političtí aktéři se tak v obavě z reputačního rizika raději mohli uchýlit k defenzivnímu jednání, aby zabránili úplné diskreditaci plánu.

V souladu s Hajerovou diskurzivní analýzou lze v datech pozorovat jasnou transformaci

narativů. Zatímco před kauzou dominoval diskurz zelených vizí a fotovoltaických revolucí, po propuknutí kauzy se pozornost médií přesunula k pragmatičtějším diskurzům. Také financování, které bylo před kauzou Dozimetr nejvíce polarizujícím tématem, po roce 2022 z mediálního prostoru téměř vymizelo. Tento vývoj lze interpretovat jako snahu o depolitizaci Klimatického plánu. Média se místo makroekonomických debat začala soustředit na hmatatelné projekty s individuálním přínosem pro občana, které mají zvýšit atraktivitu života v Praze.

Dle Entmanovy teorie rámování (1993) jsou zdůrazňovány čtyři základní funkce rámce. Jsou jimi definování problému, připisování příčin, morální hodnocení a navrhování řešení. V období krize byla legitimita plánu ohrožena, protože definovaným problémem se stala kontaminace Klimatického plánu korupcí, jejíž příčinou byl Petr Hlubuček. Z mé analýzy vyplynulo, že se Zdeněk Hřib a nová politická reprezentace zachovali přesně v souladu s teoretickými rámci, které pro klimatickou změnu definují autoři jako Jamieson (2014) nebo Markard (2012). Aby se podařilo odvrátit pozornost od personifikovaného rámce politického „zločince“, příznivci plánu se aktivně vrátili k morálnímu hodnocení založenému například na etice udržitelnosti a odpovědnosti vůči budoucím generacím (Jamieson, 2014). V reakci na výsledky studie o špatném ovzduší od neziskového sdružení Senzorvzduchu v Praze Zdeněk Hřib představil plán následovně: *„Cílem Klimatického plánu není jen úspora na přemrštěných cenách energií, ale také čistší vzduch ve městě a méně dětských chorob, jako je třeba astma“* (Blesk.cz, 2023a).

V souladu s IPCC (2022) začala politická reprezentace zdůrazňovat systémová řešení, jako například obnovitelné zdroje, investice do veřejné dopravy a energetické úspory, i individuální kroky, například větší míru recyklace (Whiteman, 2013). Dalším možným řešením je rozvoj elektroautomobility a adaptace infrastruktury v podobě více zeleně ve městech (Markard, 2012) či například odsouzení průmyslu a politické nečinnosti (Lamb, 2020). Tím, že Hřib v médiích představoval tato věcná a eticky nezpochybnitelná řešení, se mu podařilo naplnit Entmanovu funkci navrhování řešení způsobem, který mohl pomoci k úspěšnému oddělení od korupčního narativu. Personifikované rámování Petra Hlubučka jako politického bandity a Slepíčka sice dočasně kontaminovalo Klimatický plán, ale zároveň se nové politické reprezentaci povedlo od těchto narativů oddělit a obnovit tak legitimitu plánu jako modernizační nutnosti se zaměřením na individuální obyvatele.

Lze tedy argumentovat, že věcné expertní dokumenty mají šanci ustát politické skandály lépe než dokumenty výrazně spojené s aktéry.

Ačkoliv kauza Dozimetr věcně nesouvisela s žádným z projektů Klimatického plánu, její dopad na vnímání dokumentu lze interpretovat skrze optiku Rafatyho (2018). Ten identifikuje institucionální nedůvěru a vnímání korupce jako jednu z hlavních překážek klimatické politiky. V kontextu Prahy se tak nepotvrdila přímá korupční zranitelnost zelených opatření, o níž píše Rafaty či Leynov et al., ale kauza spíše vytvořila nepříznivé celospolečenské prostředí, které vedlo k oslabení mediální propagace a komunikace velkých vizí ze strany politických aktérů.

Do celého výzkumu se promítl fakt, že se jedná o případovou studii zaměřenou na specifický časový úsek, období 1. 5. 2021 – 11. 3. 2026, a konkrétní typ mediálního prostředí, což jsou v mém případě online zpravodajské portály. Ačkoliv jsem uvedla i jiné výzkumy, které se zabývají klimatickou politikou ovlivněnou korupční kauzou, je nutné dodat, že Rafaty pracuje s důvěrou veřejnosti, kterou já jsem nezkoumala. Aby měla má zjištění větší váhu, bylo by v budoucnu vhodné provést komparaci s jinými strategickými dokumenty zasaženými politickými skandály.

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo porozumět, jakým způsobem mediální pokrytí korupčního skandálu proměnilo vnímání odborného politického dokumentu a interpretovat způsoby, jakými byla kauza Dozimetr v médiích rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu. Usilovala jsem také o konceptualizaci pražské zkušenosti jako případové studie, která může přispět k širší debatě o ochraně strategických dokumentů před negativními důsledky politických afér. K naplnění stanovených cílů jsem si pokládala tyto otázky:

1. *Jak byla kauza Dozimetr mediálně rámována ve vztahu ke Klimatickému plánu?*
2. *Jakým způsobem ovlivňuje přítomnost kauzy Dozimetr v mediálních výstupech hodnocení Klimatického plánu z hlediska jeho legitimacy a prezentace jeho přínosů?*
3. *Jak se proměnil mediální diskurz u Klimatického plánu po kauze Dozimetr?*

Na základě provedeného výzkumu lze konstatovat, že má práce své cíle naplnila. Analýza 134 mediálních výstupů ukázala, že navzdory mým původním předpokladům o totální diskreditaci dokumentu skrze osobu Petra Hlubučka, prokázal Klimatický plán v mediálním prostoru překvapivě vysokou míru komunikační odolnosti. Za zásadní zjištění považuji výraznou tematickou separaci obou témat, kdy jsem ve svém datasetu identifikovala pouze 11 článků, kde se témata vyskytovala společně. Korupční rámec byl převažujícím tématem pouze v období 17. 6. 2022 – 23. 9. 2022, kdy byla kauza Dozimetr nejaktuálnější. I přesto ale v tomto období byla věnována větší pozornost Klimatickému plánu skrze ostatní rámce, které ho nespojovaly přímo s kauzou Dozimetr nebo s osobou Petra Hlubučka. Současně jsem také vyzorovala trend proměny rámců, kdy lze konstatovat, že inovativně-technokratický rámec zaznamenal nejvýraznější posun. Před kauzou tvořil inovativně-technokratický rámec pouze 19 % mediálního prostoru, zatímco po kauze se stal dominantním rámcem. Skrze něj je Klimatický plán prezentován primárně jako odborný a pokrokový dokument. Změnu jsem také zaznamenala ve vnímání finanční a hospodářské stránky plánu, kdy před kauzou byl nejvýraznějším rámcem, který média používala, rámec ekonomický. Ekonomická témata tak mohla ustoupit do pozadí právě ve prospěch inovací a technologií. Jak jsem již zmiňovala, korupční rámec byl spojen s Klimatickým plánem jen v období vrcholící kauzy Dozimetr a v jiném kontextu se tento rámec nevyskytoval. Lze ale očekávat, že se korupční rámec pravděpodobně bude opakovat v obdobích předvolebních kampaní nebo při dalším vývoji soudního řízení v kauze Dozimetr. Ostatní rámce jako politicko-institucionální, urbanisticko-civilní, environmentálně-energetický

a ideologicko-kritický si zachovaly spíše doplňkovou roli, i když například urbanisticko-civilní rámec vykazuje stálý růst, kdy se především v poslední době objevovaly v médiích články o revitalizaci parků a zelených ploch. Klimatický plán tedy prokázal jistou míru komunikační odolnosti a kauza Dozimetr jeho mediální obraz trvale nepoškodila.

Výzkum však zároveň potvrdil, že v období vrcholící kauzy Dozimetr došlo k zásadnímu propadu koeficientu mediální podpory na kritické minimum 0,25. Lze konstatovat, že kauza Dozimetr nepoškodila Klimatický plán pouze skrze nárůst delegitimizace, ale především skrze systematické vytěsnění pozitivitu z mediálního prostoru. Klimatický plán byl před kauzou schopen unést kritiku při zachování silné legitimizační báze, ale po vypuknutí kauzy Dozimetr došlo k rozpadu této rovnováhy. Propad koeficientu mediální podpory na 0,25 v období probíhajícího skandálu potvrzuje, že politická kontaminace je pro environmentální strategie destruktivnější než věcná kritika opozice. Na druhou stranu je nutné podotknout, že nárůst koeficientu mediální podpory na hodnotu 0,38 v následujícím období naznačuje, že Klimatický plán jako takový kontaminaci ustál a jeho věcná podstata zůstala v mediálním prostoru zachována, i když v opatrnější formě.

Analýza mediálního diskurzu ukázala, že po kauze Dozimetr došlo k zásadní tematické a strukturální proměně. Diskurz o Klimatickém plánu se v čase posunul od ideologických vizí a makroekonomických debat spíše k pragmatismu a individuálnímu přínosu pro občana.

V počáteční fázi v diskurzu dominovaly velkolepé vize o zelenějším městě a revolučních změnách, které měly Prahu postavit do role ekologického lídra. Po vypuknutí kauzy Dozimetr a s nástupem nové koalice se rétorika zklidnila. Za zajímavé zjištění považuji, že zatímco před kauzou byly finance nejvíce polarizujícím tématem, v období po kauze toto téma téměř vymizelo. Ze zjištěných dat vyplývá, že finanční náklady a investice do plánu už nejsou v médiích primárním tématem, ale pozornost médií se přesunula k hmatatelným úsporám v domácnostech a levnější energii.

Jak jsem předpokládala, diskurz o aktérech zaznamenal největší vývoj. Původní diskurz opěvoval primárně Zdeňka Hříba a jeho činy jako primátora Prahy, zatímco v období politického skandálu se diskurz přesunul k osobě Petra Hlubučka. Toto spojení s osobou Hlubučka mohlo přispět ke kontaminaci a diskreditaci Klimatického plánu. Klimatický plán

prošel vývojem od vysoké míry politizace, kdy sloužil jako předmět ideologických střetů, až po současnou snahu o depolitizaci a větší pragmatismus plánu. I když se Zdeněk Hřib a nová koalice snažili o shodu napříč spektrem a prezentují plán jako modernizační nutnost, stín Dozimetru z diskurzu úplně nezmizel a dál se vrací, zejména v předvolebních obdobích. Ze zjištěných dat mé analýzy lze závěrem konstatovat, že v průběhu let se diskurz posunul od silných moralizujících a ekonomických hesel k diskurzu o větší energetické bezpečnosti a praktické užitečnosti v životě obyvatel Prahy.

Za vlastní přínos této práce považuji zjištění, že ochrana strategických dokumentů před politickými skandály je možná při snaze o jejich depolitizaci a kladení důrazu na expertní výzkum. Ve srovnání s úvodem práce, kdy byl vliv kauzy vnímán jako potenciálně destruktivní, nyní vím, že Klimatický plán kontaminaci ustál především díky tematické separaci obou témat a odosobnění Klimatického plánu od politických aktérů. Pražská zkušenost tak ukazuje, že i v toxickém mediálním prostředí může strategická vize přežít, pokud se opírá o etiku udržitelnosti a hmatatelné přínosy pro veřejnost.

Summary

The aim of this bachelor's thesis was to understand how media coverage of a corruption scandal transformed the perception of an expert policy document, and to interpret the ways in which the Dozimetr case was framed in the media in relation to the Climate Plan. I also sought to conceptualize the Prague experience as a case study that could contribute to a broader debate about protecting strategic documents from the negative consequences of political scandals. To achieve these objectives, I posed the following questions:

1. *How was the Dozimetr case framed in the media in relation to the Climate Plan?*
2. *In what ways does the presence of the Dozimetr case in media outputs influence the assessment of the Climate Plan in terms of its legitimacy and the presentation of its benefits?*
3. *How did the media discourse surrounding the Climate Plan change after the Dozimetr case?*

The findings indicate that the thesis objectives were successfully met. Analysis of 134 media outputs showed that, contrary to my initial hypothesis that the Climate Plan would be entirely discredited due to its association with former Deputy Mayor Petr Hlubuček, it demonstrated a surprisingly high degree of communicative resilience in the media space. A key finding is the pronounced thematic separation of the two topics, as I identified only 11 articles in my dataset where the topics appeared together. The corruption frame was predominant only during the period from June 17, 2022 to September 23, 2022, when the Dozimetr case was most current. Even during this period, however, more attention was paid to the Climate Plan through other frames that did not directly link it to the Dozimetr case or to Petr Hlubuček. I also observed a trend in the shift of frames, noting that the innovative-technocratic frame underwent the most significant change. Prior to the case, this frame accounted for only 19% of the media space, while after the case, it became the dominant frame. Through this lens, the Climate Plan is presented primarily as an expert and progressive document. Similarly, earlier media coverage heavily emphasized the plan's economic and financial implications, but these themes gradually gave way to a focus on innovation and technology. As already mentioned, the corruption frame was associated with the Climate Plan only during the peak of the Dozimetr case and did not appear in any other context. However, it can be expected that the corruption frame may recur during pre-election campaigns or with further developments in the Dozimetr court case. Other frames, such as the politico-institutional,

urban-civil, environmental-energy, and ideological-critical, remained largely supplementary although, for example, the urban-civil frame has shown steady growth, with recent articles focusing on park and green space revitalization. Thus, the Climate Plan demonstrated a certain degree of communicative resilience, and the Dozimetr case did not cause lasting damage to its media image.

The research also confirmed that during the peak period of the Dozimetr case, the coefficient of media support dropped to a critical minimum of 0.25. The scandal harmed the Climate Plan not necessarily by sparking direct criticism of its policies, but by systematically stripping positive coverage from the media space. Prior to the case, the Climate Plan was able to withstand criticism while maintaining a strong base of legitimacy, but this balance broke down after the outbreak of the Dozimetr scandal. The drop in the media support coefficient to 0.25 during the ongoing scandal confirms that political contamination is more destructive to environmental strategies than substantive criticism from the opposition. On the other hand, it should be noted that the subsequent increase in the media support coefficient to 0.38 indicates that the Climate Plan withstood the contamination, and its substantive core remained present in the media space, albeit in a more cautious form.

Analysis of the media discourse showed that a fundamental thematic and structural change occurred after the Dozimetr case. Over time, discourse about the Climate Plan shifted from ideological visions and macroeconomic debates toward pragmatism and individual benefits for citizens.

In the initial phase, discourse was dominated by grand visions of a greener city and revolutionary changes that would make Prague an ecological leader. After the outbreak of the Dozimetr case and with the arrival of a new coalition, the rhetoric calmed down. An interesting finding is that while finances were the most polarizing topic before the case, this topic almost disappeared in the period that followed. The data indicate that financial costs and investments in the plan are no longer the primary media topic, with the focus shifting to tangible household savings and cheaper energy.

As I anticipated, discourse about the actors underwent the greatest change. The original discourse primarily celebrated Zdeněk Hřib and his actions as Mayor of Prague, while during

the political scandal the focus shifted to Petr Hlubuček. This association with Hlubuček may have contributed to the contamination and discrediting of the Climate Plan. The Climate Plan evolved from being highly politicized, serving as an object of ideological clashes, toward a current effort at depoliticization and greater pragmatism. Even though Zdeněk Hřib and the new coalition have sought consensus across the spectrum and present the plan as a modernization necessity, the shadow of Dozimetr has not completely disappeared from the discourse and continues to resurface, especially during pre-election periods. Data from my analysis confirm that over the years, discourse shifted from strong moralizing and economic slogans to discourse about greater energy security and practical usefulness in the lives of Prague's residents.

Ultimately, the core contribution of this thesis lies in demonstrating that protecting strategic public documents from political scandals is possible if efforts are made to depoliticize them and emphasize expert research. Compared to the introduction, where the influence of the scandal was perceived as potentially destructive, I now know that the Climate Plan withstood the contamination mainly due to the thematic separation of the two topics and the depersonalization of the Climate Plan from political actors. The Prague experience thus shows that even in a toxic media environment, a strategic vision can survive if it is based on the ethics of sustainability and tangible benefits for the public.

Použitá literatura:

1. BOSWELL, Christina. a SMITH, Katharine., 2017. Rethinking policy ‘impact’: four models of research-policy relations. Online. *Palgrave Communications*. Springer Nature, roč. 3, č. 44. CC BY 4.0. ISSN 2055-1045. Springer Nature, Dostupné z: <https://doi.org/10.1057/s41599-017-0042-z> [cit. 2026-05-02].
2. BOYKOFF, Maxwell T. a BOYKOFF, Jules M., 2007. Climate change and journalistic norms: A case-study of US mass-media coverage. Online. *Geoforum*. Elsevier, roč. 38, č. 6, s. 1190-1204. ISSN 0016-7185. ScienceDirect, Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.geoforum.2007.01.008> [cit. 2025-11-26].
3. BOYKOFF, Maxwell T., 2011. *Who speaks for the climate?: Making sense of media reporting on climate change*. Online. Cambridge: Cambridge University Press. ISBN 978-0-521-13305-0. Cambridge Core, Dostupné z: https://api.pageplace.de/preview/DT0400.9781139153478_A23866625/preview-9781139153478_A23866625.pdf [cit. 2025-11-26].
4. CARVALHO, Anabela, 2007. Ideological cultures and media discourses on scientific knowledge: re-reading news on climate change. Online. *Public understanding of science*, SAGE Publications, roč. 16, č.2, s. 223-243. ISSN 0963-6625. SAGE Journals, Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0963662506066775> [cit. 2025-11-26].
5. CARVALHO, Anabela; BURGESS, Jacquelin. Cultural circuits of climate change in UK broadsheet newspapers, 1985–2003. Online. *Risk Analysis: An International Journal*, Wiley-Blackwell, roč. 25, č. 6, s. 1457-1469. ISSN 1539-6924. Wiley Online Library, Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1539-6924.2005.00692.x> [cit. 2025-11-26].
6. COHEN, Bernard C., 1963. *The Press and foreign policy*. Online. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, s. 200 Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/j.ctt183q0fp> [cit. 2025-11-26].
7. DEARING, James W. a ROGERS, Everett M., 1996. *Agenda-setting*. Online. Communication Concepts, sv. 6. Thousand Oaks: SAGE. ISBN 0-7619-0563-4. EBSCOhost, Dostupné z: <https://research.ebsco.com/c/xhgf76/ebook-viewer/pdf/mypub5bs5z?location=https%25253A%25252F%25252Fresearch.ebsco.com%25252Fc%25252F%25252Fsearch%25252Fdetails%25252Fmypub5bs5z%25253Fdb%25253De000xww> [cit. 2025-11-26]

8. DEEPHOUSE, David L. a SUCHMAN, Mark C., 2008. Legitimacy in organizational institutionalism. In: GREENWOOD, Royston, et al., eds. *The SAGE handbook of organizational institutionalism*. Online. Los Angeles: SAGE, s. 273-289. ISBN 978-1-4129-3123-6. Dostupné z: https://books.google.cz/books?hl=cs&lr=&id=2CIIcWAAQBAJ&oi=fnd&pg=PA49&dq=deep+house+and+suchman&ots=5qzmWcZ03F&sig=buirLupBrB1OhRL4TKFSc7H9sm8&redir_esc=y#v=onepage&q=deep%20house%20and%20suchman&f=false [cit. 2025-11-30].
9. DIRIKX, Astrid a GELDERS, Dave, 2010. To frame is to explain: A deductive frame-analysis of Dutch and French climate change coverage during the annual UN Conferences of the Parties. Online. *Public Understanding of Science*. SAGE Publications, roč. 19, 4. 6, s. 732-742. ISSN 0963-6625. SAGE Journals, Dostupné z: <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/0963662509352044> [cit. 2025-11-30].
10. ENTMAN, Robert M, 1993. Framing: Towards clarification of a fractured paradigm. In: MCQUAIL, Denis, ed. *McQuail's reader in mass communication theory*, London: SAGE Publications, Online. s. 390-397. ISBN 0-7619-7243-9. Dostupné z: https://www.researchgate.net/profile/Robert-Entman/publication/209409849_Framing_Toward_Clarification_of_A_Fractured_Paradigm/links/64d62bf6d3e680065aae9c55/Framing-Toward-Clarification-of-A-Fractured-Paradigm.pdf [cit. 2025-11-26].
11. ENTMAN, Robert M, 2009. *Projections of power: Framing news, public opinion, and US foreign policy*. Online. Chicago: University of Chicago Press. ISBN 978-0-226-21072-6. Dostupné z: https://archive.org/details/projectionsofpow00entm_0 [cit. 2025-11-26].
12. ESSER, Frank a HARTUNG, Uwe, 2004. Connecting Political Communication with House-and-Mirror Strategy: Strategic Behavior of Media and Politicians. Online. *American Behavioral Scientist*. SAGE Publications, roč. 47, č. 9, s. 1171–1180. ISSN 0002-7642. SAGE Journals, Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0002764203262277> [cit. 2025-11-30].
13. HABERMAS, Jürgen, 1975. *Legitimation crisis*. Online. Boston: Beacon Press. ISBN 978-0-8070-1507-0. https://d1wqtxts1xzle7.cloudfront.net/30380823/jij5s.legitimation_crisis-libre.pdf?1394243975=&response-content-

- [disposition=inline%3B+filename%3DLegitimation_crisis.pdf&Expires=1764544251&Signature=ENDWDfbIWpPGGVghVg-HgsY7IrIILzvkl7cPZYFFtaKQKFS1DKCpl6xTADESlbQQcv1N1Td1NDtQ6RDJlucvOrO6PUb37V8kLiQEbrQzU~iMB2orF0O82IURNAARIPfvdEXt7VroT1QRv8AeEtWVb0XUqtgZuhObbkXkLzm12Ua5ll~SPuYpisVL7rTm-Y99yYNzLUGSkaeCWwY0ZFarzFEdnrZt691p3EnEYefOVAHljixS0F~pb9HhDYf8S1obO0ajRmhG-e4SOm6HBdJa6gZaDcC9p7hHnxcfcaJA3iLY9fCUyaec5aRJ98VW7FtLmFj5IIAzlfnASPIotH7ew_&Key-Pair-Id=APKAJLOHF5GGSLRBV4ZA](#) [cit. 2025-11-30].
14. HAJER, Maarten A., 1995. *The Politics of Environmental Discourse: Ecological Modernization and the Policy Process*. Online. Oxford: Clarendon Press, ISBN 978-0-19-829390-3. Dostupné z: <https://research.ebsco.com/c/xhgf76/search/details/tq3jqfykfv?db=e000xww> [cit. 2025-12-30].
 15. HEIDENHEIMER, Arnold J. a JOHNSTON, Michael, 2002. *Political corruption: concepts and contexts*. Third edition. New Brunswick: Transaction Publishers, ISBN 0-7658-0761-0.
 16. HETHERINGTON, Marc J., 1998. The Political Relevance of Political Trust. Online. *The American political science review*. American Political Science Association, roč. 92, č. 4, s. 791-808. ISSN 0003-0554. Dostupné z: <https://www-jstor-org.ezproxy.is.cuni.cz/stable/2586304?sid=primo> [cit. 2025-11-30].
 17. HLAVNÍ MĚSTO PRAHA, 2021. *Klimatický plán hl. m. Prahy do roku 2030*. Online. Praha: Magistrát hl. m. Prahy, 2021 Dostupné z: https://klima.praha.eu/DATA/Dokumenty/klimaplan_cz_4_1_2022.pdf [cit. 2026-02-28].
 18. HOFFMAN, Andrew J., 2020. *How Culture Shapes the Climate Change Debate*. Online. Stanford: University Press. ISBN 978-0-8047-9505-0. Dostupné z: https://idp.cuni.cz/idp/profile/SAML2/Redirect/SSO?execution=e1s1&_eventId_proceed=1 [cit. 2025-11-26].
 19. HUTTER, Swen, GRANDE, Edgar, KRIESI, Hanspeter, 2016. *Politicising Europe: Integration and Mass Politics*. Online. Cambridge: Cambridge University Press, ISBN 978-1-107-12940-5. Dostupné z: <https://books.google.cz/books?hl=cs&lr=&id=iACmCwAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR>

- [7&dq=Politicising+Europe.+Cambridge+University+Press.&ots=3VLrszPfDx&sig=BjVmwqnX_KUggShQT4QLDwUpOj4&redir_esc=y#v=onepage&q=Politicising%20Europe.%20Cambridge%20University%20Press.&f=false](https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/7B11B722E3E3454BB6212378E32985A7/S2059479820000137a.pdf/discourses%20of%20climate%20delay.pdf) [cit. 2026-04-20].
20. IPCC, 2022. *Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change*. Online. Cambridge University Press, Dostupné z: <https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg3/> [cit. 2025-11-26].
 21. IYENGAR, Shanto, 1994. *Is anyone responsible?: How television frames political issues*. Online. Chicago: University of Chicago Press, ISBN 978-0-226-38855-7. Dostupné z: https://books.google.it/books?hl=cs&lr=&id=Ca6VaTItqi4C&oi=fnd&pg=PR5&dq=IYENGAR,+Shanto,+Is+Anyone+Responsible%3F+How+Television+Frames+Political+Issues.+1991.&ots=KQsMdAeM3d&sig=AAhpW3fA1OScRK3WrP02QcLxLbg&redir_esc=y#v=onepage&q=IYENGAR%2C%20Shanto.%20Is%20Anyone%20Responsible%3F%20How%20Television%20Frames%20Political%20Issues.%201991.&f=false [cit. 2025-11-30].
 22. JAMIESON, Dále, 2014. *Reason in a dark time: why the struggle against climate change failed, and what it means for our future*. Online. New York: Oxford University Press, ISBN 0-19-933766-7. Dostupné z: <https://research.ebsco.com/c/xhgf76/search/details/g52ehagnv5?db=e000xww> [cit. 2025-11-26].
 23. LAMB, William F., et al., 2020. Discourses of climate delay. Online. *Global Sustainability*, roč. 3, č. článku e17. Dostupné z: <https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/7B11B722E3E3454BB6212378E32985A7/S2059479820000137a.pdf/discourses%20of%20climate%20delay.pdf> [cit. 2025-11-26].
 24. LEVI, Margaret, 1998. A state of trust. In: BRAITHWAITE, Valerie a LEVI, Margaret, eds. *Trust and governance*, Online. New York: Russell Sage Foundation, s. 77-101. ISBN 978-0-87154-134-5. Dostupné z: https://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/1438/1996_EUI%20WP_RSCAS_023.pdf?sequence=1&isAllowed=y [cit. 2025-11-30].
 25. LYEONOV, Serhiy; TOUŠEK, Zdeněk; BOZHENKO, Victoria a KÉRMÁRKIGALLY, Szilvia Erdeiné, 2023. The impact of corruption in climate finance on achieving net zero emissions. Online. *Journal of international studies (Kyiv)*. roč.

- 16, č. 1, s. 142-159. ISSN 2071-8330. Dostupné z: <https://doi.org/10.14254/2071-8330.2023/16-1/10>. [cit. 2025-11-29].
26. MAIER, Jürgen, 2011. The impact of political scandals on political support: An experimental test of two theories. Online. *International political science review*. roč. 32, č. 3, s. 283-302. ISSN 0192-5121. Dostupné z: <https://www-jstor-org.ezproxy.is.cuni.cz/stable/20869853?sid=primo> [cit. 2025-11-30].
27. MARKARD, Jochen; RAVEN, Rob; TRUFFER, Bernhard. 2012. Sustainability transitions: An emerging field of research and its prospects. *Research policy*, roč.41, č. 6, s. 955-967. Dostupné z: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S004873331200056X?casa_token=zHWSR3NdH2wAAAAA:6_8Hgfk8XwF_CyBmxuNouebxRhJ7Wu8eFbPZrwsLCfbegWnUbfWWXL8-AUu309vA6mQysUzaA [cit. 2025-11-26].
28. MCCOMBS, Maxwell E., 2004. *Setting the agenda: the mass media and public opinion*. Online. Cambridge: Polity. ISBN 0-7456-2313-1. Dostupné z: <https://ebookcentral.proquest.com/lib/cuni/detail.action?pq-origsite=primo&docID=1181440> [cit. 2025-11-26].
29. MCCOMBS, Maxwell. *Setting the agenda: the mass media and public opinion*. Cambridge: Polity, Online. 2014. ISBN 9780745623122. Dostupné z: <https://ebookcentral.proquest.com/lib/cuni/detail.action?pq-origsite=primo&docID=1181440> [cit. 2025-11-26].
30. MCCOMBS, Maxwell E.; SHAW, Donald L. 1972. The agenda-setting function of mass media. Online. *Public opinion quarterly*, roč. 36, č. 2, s. 176-187 Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/2747787> [cit. 2025-11-26].
31. MCCOMBS, Maxwell, LLAMAS, J. P., LOPEZ-ESCOBAR, E. a REY, F., 1997. Candidate Images in Spanish Elections: Second-Level Agenda-Setting Effects. Online. *Journalism & Mass Communication Quarterly*. roč. 74, č. 4, s. 703–717. ISSN 1077-6990. Dostupné z: <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/107769909707400404> [cit. 2025-11-26].
32. NÁRODNÍ PLÁN OBNOVY, 2025. *Příručka ochrany oznamovatelů*. Online. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Dostupné z: <https://planobnovy.gov.cz/prirucka-ochrany-oznamovatelu/> [cit. 2026-02-28].
33. NISBET, Matthew C., 2009. Communicating climate change: Why frames matter for

- public engagement. Online. *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*. Roč. 51, č. 2, s. 12-23. Dostupné z: <https://srcablog.wordpress.com/wp-content/uploads/2014/08/nisbet-and-frames.pdf> [cit. 2025-11-26].
34. NYE, Joseph S., 1967. Corruption and political development: A cost-benefit analysis. Online. *American Political Science Review*, roč. 61, č. 2, s. 417-427. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1953254?seq=3> [cit. 2025-11-30].
35. OELS, Angela, 2012. From ‘securitization’ of climate change to ‘climatization’ of the security field: comparing three theoretical perspectives. In: SCHEFFRAN, Jürgen et al., eds. *Climate change, human security and violent conflict: challenges for societal stability*. Online. Berlin: Springer Berlin Heidelberg, s. 185-205. ISBN 978-3-642-28626-1. Dostupné z: <https://opus.bibliothek.uni-augsburg.de/opus4/frontdoor/deliver/index/docId/94651/file/94651.pdf> [cit. 2025-11-26].
36. PELLEGRINI, Lorenzo; GERLAGH, Reyer, 2006. Corruption, Democracy, and Environmental Policy: An Empirical Analysis. Online. *The Journal of Environment & Development*. roč. 15, č. 3, s. 332–354. ISSN 1070-4965. Dostupné z: <https://journals.sagepub.com/doi/epdf/10.1177/1070496506290960> [cit. 2026-02-28].
37. PRAŽSKÉ SPOLEČENSTVÍ OBNOVITELNÉ ENERGIE, 2025 O nás. Online. Dostupné z: <https://pcoe.cz/o-nas> [cit. 2026-02-28].
38. RAFATY, Ryan, 2018. Perceptions of Corruption, Political Distrust, and the Weakening of Climate Policy. Online. *Global environmental politics*. roč. 18, č. 3, s. 106-129. ISSN 1526-3800. Dostupné z: <https://research.ebsco.com/c/xhgf76/viewer/pdf/ngtcq4qdxr?route=details> [cit. 2025-11-29].
39. SCHMIDT, Vivien A., 2008. Discursive institutionalism: The explanatory power of ideas and discourse. Online. *Annual Review of Political Science*. roč. 11, č. 1, s. 303-326. Dostupné z: https://www.researchgate.net/profile/Vivien-Schmidt-2/publication/228283584_Discursive_Institutionalism_The_Explanatory_Power_of_Ideas_and_Discourse/links/5684530d08ae197583937fbc/Discursive-Institutionalism-The-Explanatory-Power-of-Ideas-and-Discourse.pdf [cit. 2025-11-30].

40. SUCHMAN, Mark C., 1995. Managing Legitimacy: Strategic and Institutional Approaches. Online. *The Academy of Management Review*. roč. 20, č. 3, s. 571-610. ISSN 0363-7425. Dostupné z: https://www.jstor.org/stable/pdf/258788?casa_token=MR1JWHRjmSYAAAAA:8tA9ZcqZMCR2eRyeeavPdBfpcGjvJlo4vQYp_HP-SlFk15fY3tWwU-7nD-lelhOgt2lF2uG0uOFU0_lCoU6g_u6NeqlwWcHxNlZpKVAX5_7jDKu4ZdM [cit. 2025-11-30].
41. THOMPSON, John B., 2000. *Political scandal: power and visibility in the media age*. Online. Cambridge: Polity Press, ISBN 0-7456-2550-9. Dostupné z: https://books.google.com.do/books?id=DBAYaHewWiUC&printsec=frontcover&source=gbs_atb#v=onepage&q&f=false [cit. 2025-11-30].
42. TYLER, Tom R., 2006. *Why People Obey the Law*. Online. Princeton: Princeton University Press, Dostupné z: <https://www.des.ucdavis.edu/Faculty/Sabatier/Tyler1990.pdf> [cit. 2025-11-30].
43. VESELÝ, Arnošt. 2011. Veřejněpolitický a "klasický" sociálněvědní výzkum: podobnosti a odlišnosti. In: NEKOLA, Martin, ed. *Současné metodologické otázky veřejné politiky*. Online. 1. vyd vyd. Praha: Karolinum, s. 12-63. ISBN 978-80-246-1865-4. Dostupné z: <https://kramerius.cuni.cz/uk/view/uuid:24824bc0-e339-11e8-a5a4-005056827e52?page=uuid:1cc8c780-0f88-11e9-a03f-5ef3fc9bb22f> [cit. 2025-11-30].
44. VRCHNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ V PRAZE, 2022. Tisková zpráva ze dne 15. 6. 2022. Online. 15. 6. 2022. *Soustava státního zastupitelství ČR*. Dostupné z: <https://verejnazaloba.cz/vsz-praha-aktuality/tiskova-zprava-ze-dne-15-6-2022/>. [cit. 2026-02-28].
45. WALGRAVE, Stefaan a VAN AELST, Peter. The Contingency of the Mass Media's Political Agenda Setting Power: Toward a Preliminary Theory. Online. *Journal of communication*. Online. 2006, roč. 56, č. 1, s. 88-109. ISSN 0021-9916. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2006.00005.x>. [cit. 2025-11-26].
46. WALGRAVE, Stefaan a VAN AELST, Peter, 2006. The Contingency of the Mass Media's Political Agenda Setting Power: Toward a Preliminary Theory. Online. *Journal of communication*. roč. 56, č. 1, s. 88-109. ISSN 0021-9916. Dostupné z: <https://research.ebsco.com/c/xhgf76/viewer/pdf/usqfr2t45?route=details> [cit. 2025-11-26].

2025-11-30].

47. WANTA, Wayne; GHANEM, Salma, 2007. Effects of agenda setting. In: PREISS, Raymond W. (ed.). *Mass media effects research: advances through meta-analysis*. Online. Mahwah, N.J.: Lawrence Erlbaum, s. 37–51. ISBN 978-0-8058-4999-8.

Dostupné

z: https://books.google.cz/books?hl=cs&lr=&id=t8KyCohkryEC&oi=fnd&pg=PA37&dq=Wayne+Wanta+a+Salma+Ghanem&ots=u06a0U6NT0&sig=lW52t3QiBxEhjUU_h0DIxyK6--k&redir_esc=y#v=onepage&q=Obtrusiveness&f=false [cit.

2025-11-30].

48. WHITEMAN, Gail; WALKER, Brian a PEREGO, Paolo, 2013. Planetary Boundaries: Ecological Foundations for Corporate Sustainability. *Journal of Management Studies*. roč. 50, č. 2, s. 307-336. ISSN 0022-2380. Dostupné

z: https://cuni.primo.exlibrisgroup.com/view/action/uresolver.do?operation=resolveService&package_service_id=27794541250006986&institutionId=6986&customerId=6985&VE=true [cit. 2025-11-30].

Mediální články citované v bakalářské práci:

1. BLESK.CZ, 2021a. Praha schválila nový klimatický plán: Snížení uhlíkové stopy za 230 miliard, opozice ho kritizuje. Online. 10. 5. 2021 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/678928/praha-schvalila-novy-klimaticky-plan-snizeni-uhlikove-stopu-za-230-miliard-opozice-ho-kritizuje.html> [cit. 2026-04-18].
2. BLESK.CZ, 2021b. Autobusy na baterky: Páteří pražskou linku 201 mohou v budoucnu popohánět troleje. Online. 29. 7. 2021 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/685856/autobusy-na-baterky-paterni-prazskou-linku-201-mohou-v-budoucnu-popohanet-troleje.html> [cit. 2026-04-18].
3. BLESK.CZ, 2021c. Z odpadu stavební materiál: Praha se vyjádřila k naplňování klimatického plánu, chce šetřit peněženky Pražanů. Online. 11. 8. 2021 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/687195/z-odpadu-stavebni-material-praha-se-vyjadрила-k-naplňování-klimatickeho-planu-chce-setrit-penezenky-prazanu.html> [cit. 2026-04-18].
4. BLESK.CZ, 2021d. V Praze vznikne nová organizace na rozvoj fotovoltaiky: Na střechách vybuduje panely. Online. 9. 9. 2021 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/689732/v-praze-vznikne-nova-organizace-na-rozvoj-fotovoltaiky-na-strechach-vybuduje-panely.html> [cit. 2026-04-18].
5. BLESK.CZ, 2022a Hřiba vybrali mezi top 5 primátorů v EU. Chválí ho za rozvoj cyklistiky nebo boj proti změnám klimatu. Online. 15. 1. 2022 Dostupné z: <https://app.newtonmedia.eu/cs/monitoring/OP-23-2238/39235cf9-98c0-4891-bf20-a6614fa501ef/search/8049935/articles/25668405> [cit. 2026-04-18].
6. BLESK.CZ, 2022b. Pochybnosti místo pochval: Hřib se chlubí prestižním oceněním, to ale působí nedůvěryhodně. Online. 18. 1. 2022 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/701536/pochybnosti-misto-pochval-hrib-se-chlubi-prestiznim-oceněním-to-ale-pusobi-neduvěryhodne.html> [cit. 2026-04-18].
7. BLESK.CZ, 2022c. Nová fontána pro Václavák: Její povrch ukrývá spoustu počítačů a čerpadel. Online. 24. 5. 2022 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/713272/nova-fontana-pro-vaclavak-jeji-povrch-ukryva>

- [spoustu-pocitacu-a-cerpadel.html](#) [cit. 2026-04-18].
8. BLESK.CZ, 2022d Vzestup a pád náměstka Hlubučka: Dlouholetý starosta, náказа i nebezpečné známosti. Online. 17. 6. 2022 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/715281/vzestup-a-pad-namestka-hlubucka-dlouholety-starosta-nakaza-i-nebezpecne-znamosti.html> [cit. 2026-04-18].
 9. BLESK.CZ, 2022e. Souboj o magistrátní trůn: Co plánují kandidáti na primátora a co říkají na Hlubučkovo obvinění? Online. 21. 6. 2022 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/715569/souboj-o-magistratni-trun-co-planuji-kandidati-na-primatora-a-co-rikaji-na-hlubuckovo-obvineni.html> [cit. 2026-04-18].
 10. BLESK.CZ, 2022f. Rady poradce pařížské starostky: Nepřizpůsobujte Prahu autům, ale lidem, z měst nemají být mraveniště. Online. 15. 7. 2022 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/709813/rady-poradce-parizske-starostky-neprizpusobujte-prahu-autum-ale-lidem-z-mest-nemaji-byt-mraveniste.html> [cit. 2026-04-18].
 11. BLESK.CZ, 2022g. Vedro v Praze: Která část metropole je nejteplejší? Online. 15. 7. 2022 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/717466/vedro-v-praze-ktera-cast-metropole-je-nejteplejsi.html> [cit. 2026-04-18].
 12. BLESK.CZ, 2023a, Šokující výsledky měření ovzduší v Praze! Kde naměřili špatné hodnoty? Jedovatý vzduch ničí lidem zdraví. Online. 1. 3. 2023 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/736768/sokujici-vysledky-mereni-ovzdusi-v-praze-kde-namerili-spatne-hodnoty-jedovaty-vzduch-nici-lidem-zdravi.html> [cit. 2026-04-19].
 13. BLESK.CZ, 2023b, Praha zažívá tramvajový boom: Nová tramvajová linka v Praze 12 spojuje Modřany a Libuš. Online. 26. 5. 2023 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/744396/praha-zaziva-tramvajovy-boom-nova-tramvajova-linka-v-praze-12-spojuje-modrany-a-libus.html> [cit. 2026-04-19].
 14. BLESK.CZ, 2023c Krok k čisté hromadné dopravě: Praha představila vodíkem poháněný autobus. Online. 14. 7. 2023 Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/regiony-praha-praha-zpravy/748264/krok-k-ciste-hromadne-doprave-praha-predstavila-vodikem-pohaneny-autobus>

- [hromadne-doprave-praha-predstavila-vodikem-pohaneny-autobus.html](#) [cit. 2026-04-19].
15. CNN Prima NEWS, 2021a. ODS v Praze brojí proti mýtu. To chtěl přitom zavést už její exprimátor Pavel Bém. Online. 13. 5. 2021 Dostupné z: <https://cnn.iprima.cz/ods-v-praze-broji-proti-mytu-to-htel-pritom-zavest-uz-jeji-exprimator-pavel-bem-25176> [cit. 2026-04-18].
16. CNN Prima NEWS, 2021b. Pospíšil: Na zavedení mýta v Praze nejsou zákony. Ekologie nemusí znamenat omezování. Online. 17. 5. 2021 Dostupné z: <https://cnn.iprima.cz/pospisl-na-zavedeni-myta-v-praze-nejsou-zakony-ekologie-nemusi-znamenat-omezovani-25507> [cit. 2026-04-18].
17. CNN Prima NEWS, 2021c. Pospíšil: Mýto v Praze? Jen za určitých podmínek. Nejdřív musí stát okruh, pak se bavme o zbytku. Online. 15. 6. 2021 Dostupné z: <https://cnn.iprima.cz/pospisl-rozhovor-27503> [cit. 2026-04-18].
18. CNN Prima NEWS, 2021d. Nechceme Hřiba znovu primátorem, volá část Pirátů. Lidé se nám smějí za digitalizaci. Online. 7. 12. 2021 Dostupné z: <https://cnn.iprima.cz/nehceme-aby-byl-hrib-znovu-primatorem-prahy-vola-cast-piratu-ten-i-presto-hodla-kandidovat-52651> [cit. 2026-04-18].
19. CNN Prima NEWS. Přehledně: Doprava i bydlení. Jak se končícímu vedení Prahy podařilo splnit sliby? Online. 6. 6. 2022 Dostupné z: <https://cnn.iprima.cz/splnili-hrib-a-spol-za-ctyri-roky-co-slibili-109090> [cit. 2026-04-18].
20. CNN Prima NEWS. Hřib: Věřím, že si Babiš nechá od Pirátů poradit, máme zkušené politiky i matadory. Online. 28.10.2025 Dostupné z: <https://cnn.iprima.cz/verim-ze-si-babis-necha-od-piratu-poradit-jak-na-korupci-snemovna-je-zlata-klec-to-musime-zmenit-rika-hrib-489983> [cit. 2026-04-19].
21. ČT24. Otrásla magistrátem i celostátní politikou. Uplynul rok od akce Dozimetr. ČT24: Česká televize Online. 15. 6. 2023 Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/domaci/otrasla-magistratem-i-celostatni-politikou-uplynul-rok-od-akce-dozimetr-4811> [cit. 2026-02-28].
22. DENÍK.CZ, 2021a, Praha schválila ambiciózní klimatický plán. Má snížit emise a vyjít na miliardy. Online. 29. 5. 2021 Dostupné z: <https://www.denik.cz/regiony/zivotni-prostredi-emise-klimaticky-plan-dotace-povolenka-elektromobil.html> [cit. 2026-04-18].
23. DENÍK.CZ, 2021b, Ceník mýta v Praze? Ještě neexistuje. Hřib a ODS se prou kvůli

- vjezdu do centra. Online. 14. 6. 2021 Dostupné z: <https://www.denik.cz/regiony/myto-praha-cenik-primator-hrib-ods-okruhy-doprava-klimaticky-plan.html> [cit. 2026-04-18].
24. DENÍK.CZ, 2021c, Hřib a Prokop se ostře střetli: Padala slova o dezinformační kampani i o desátcích. Online. 19. 6. 2021 Dostupné z: <https://www.denik.cz/regiony/hrib-pirati-prokop-ano-kampan-desatky-propousteni-urednici-metro-d.html> [cit. 2026-04-18].
25. DENÍK.CZ, 2021d, Do českého předsednictví v Radě Evropské unie v příštím roce se zapojí i Praha. [online]. 24. 8. 2021 Dostupné z: <https://www.denik.cz/cesko-a-eu/predsednictvi-eu-pospisi-rada-evropy-ministr-poslanec-ekologie-praha.html> [cit. 2026-04-18].
26. DENÍK.CZ, 2021e. Praha zezelená. Chystá bioplynovou stanici a biofarmy na střechách. Online. 28. 8. 2021 Dostupné z: <https://www.denik.cz/cesko-a-eu/praha-bioplyn-bioplynka-biofarma-stredni-cechy.html> [cit. 2026-04-18].
27. DENÍK.CZ, 2022. Jemné částice prachu mohou způsobit demenci. Hrozba trvá hlavně na severu Čech. Online. 6. 11. 2022 Dostupné z: <https://www.denik.cz/zdravi/poletavy-prach-demence.html> [cit. 2026-04-19].
28. DENÍK.CZ, 2023. Praha má po téměř pěti měsících nového primátora. Svoboda získal 50 hlasů z 65. Online. 16. 2. 2023 Dostupné z: <https://www.denik.cz/regiony/praha-zastupitelstvo-volba-primator-kandidat-spolu-bohuslav-svoboda-20230216.html> [cit. 2026-04-19].
29. DENÍK N, 2022. Ministr školství Petr Gazdík podal demisi kvůli kontaktům s Redlem. Online. 19. 6. 2022 Dostupné z: <https://denikn.cz/minuta/903603/> [cit. 2026-02-28].
30. IDNES.CZ, 2021a. Pražský klimatický plán je drahý seznam přání, kritizuje jej opoziční ODS. Online. 10. 5. 2021 Dostupné z: https://www.idnes.cz/praha/zpravy/klimaticky-plan-vedeni-prahy-ods-opozice.A210510_133644_praha-zpravy_lesa [cit. 2026-04-18].
31. IDNES.CZ, 2021b Chceme znát ceník mýta, vzkázala pražská ODS k plánu na zpoplatnění vjezdu. Online. 27. 5. 2021 Dostupné z: https://www.idnes.cz/praha/zpravy/myto-v-praze-ods-pozaduje-znat-cenik.A210521_609072_praha-zpravy_rsr [cit. 2026-04-18].
32. IDNES.CZ, 2021c. Praha v rámci klimatického plánu zavede mýto. Chystá i

- bioplynovou stanicí. Online. 11. 6. 2021 Dostupné z: https://www.idnes.cz/praha/zpravy/praha-v-ramci-klimatickeho-planu-zavede-myto.A210611_612588_praha-zpravy_rsr [cit. 2026-04-18].
33. IDNES.CZ, 2021d. Klimaplán Prahy v Glasgow překvapil. Ostatní země netušily, že existuje. Online. 21. 11. 2021 Dostupné z: https://www.idnes.cz/praha/zpravy/klimaticka-konference-cop26-glasgow-praha-petr-hlubucek.A211118_637194_domaci_ajez [cit. 2026-04-18].
34. IROZHLAS.CZ, 2021a. Česko se obejde bez uhlí už v roce 2030, investice se vyplátí, tvrdí ekologové s odkazem na studii ČVUT. Online. 1. 5. 2021 Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/veda-technologie/priroda/cesko-uhli-zastaveni-tezby-investice-studie-cvut-ekologove_2105011654_tzr [cit. 2026-04-18].
35. IROZHLAS.CZ, 2021b. Praha má plán, jak se do deseti let zbavit emisí. Do roku 2030 chce podpořit soláry i bioplynovou stanicí. Online. 27. 5. 2021 Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zivotni-styl/klimaticky-plan-prahy-strategie-klima-emise_2105271511_zuj [cit. 2026-04-18].
36. IROZHLAS.CZ, 2021c, Praha chce do deseti let snížit emise oxidu uhličitého o 45 procent. Pomoci má i mýtný systém. Online. 10. 6. 2021 Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/znecistení-v-praze-snizení-emise-oxidu-uhliciteho_2106101853_kuc [cit. 2026-04-18].
37. IROZHLAS.CZ, 2022. ‚Slepičák‘ Hlubuček: od mocného pražského politika a ‚zeleného‘ náměstka ke členovi zločinecké skupiny. Online. 30. 6. 2022 Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/kdo-je-petr-hlubucek-profil-kauza-dozimetr-michal-redl-stan_2206300500_jgr [cit. 2026-04-18].
38. IROZHLAS, 2023a. Svobodovy židle, pikantní doprava. Jak se zrodil nový šéf Prahy. Online. 17. 2. 2023 Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/bohuslav-svoboda-zidle-pikanti-doprava-novy-sef-prahy-podcast-vinohradska-12_2302170600_mkl [cit. 2026-04-19].
39. IROZHLAS., 2023b Praha osadí do sedmi let 23 tisíc střech solárními panely, plánuje náměstkyně primátora Komrsková. Online. 2. 5. 2023 Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/praha-ekologie-solarni-panely-bioplynka-komrskova_2305021618_kac [cit. 2026-04-19].
40. IROZHLAS.CZ, 2024. Nová ranvej zvýší bezpečnost letiště, říká starosta. Narostou i emise a hluk, oponuje organizace. Online. 21. 11. 2024 Dostupné z:

- https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/nova-ranvej-zvysi-bezpecnost-letiste-rika-starosta-narostou-i-emise-a-hluk_2411212238_jar [cit. 2026-04-19].
41. IROZHLAS.CZ, 2025. Kauza Dozimetr přehledně: kdo jsou hlavní figury, čeho se měly dopustit a jaké jim hrozí tresty. Online. 21. 9. 2025. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/kauza-dozimetr-prehledne-kdo-jsou-hlavni-figury-ceho-se-mely-dopustit-a-jake-jim_2509210600_pik [cit. 2026-04-19].
42. NOVINKY.CZ, 2021. Klimatický plán Prahy vyjde na 230 miliard. Online. 16. 5. 2021 Dostupné z: <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-klimaticky-plan-prahy-vyjde-na-230-miliard-40360395> [cit. 2026-04-18].
43. NOVINKY.CZ, 2022. Summit stavebního rozvoje: Jak zlepšit Prahu po volbách? Online. 19. 9. 2022 Dostupné z: <https://www.novinky.cz/clanek/komercni-clanky-summit-stavebniho-rozvoje-jak-zlepsit-prahu-po-volbach-40408902> [cit. 2026-04-19].
44. NOVINKY.CZ, 2024. Zdroj tepla pro desítky tisíc domácností. Praha chce začít využívat odpadní vody. Online. 2. 4. 2024 Dostupné z: <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-olbrimi-zdroj-tepla-praha-chce-zacit-vyuzivat-odpadni-vody-do-roku-2030-40466197> [cit. 2026-04-19].
45. NOVINKY.CZ, 2026. Místo aut budou na Letenské pláni stromy. Ale jasná koncepce obří plochy podle Prahy 7 chybí. Online. 11. 3. 2026 Dostupné z: <https://www.novinky.cz/clanek/domaci-zpravy-hlavni-mesto-praha-misto-aut-budou-na-letenske-plani-stromy-ale-jasna-koncepce-obri-plochy-podle-prahy-7-chybi-40566984> [cit. 2026-04-19].
46. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2021a. Pražské autobusy pojedou na zbytky z kuchyně, střechy pokryjí soláry. Online. 8. 5. 2021 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/prazske-autobusy-pojedou-na-zbytky-z-kuchyne-strechy-pokryji-solary-153629> [cit. 2026-04-18].
47. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2021b. Praha plánuje mýto za vjezd do města. Chybí infrastruktura i legislativa. Online. 23. 5. 2021 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/praha-planuje-myto-za-vjezd-do-mesta-chybi-infrastruktura-i-legislativa-155125> [cit. 2026-04-18].
48. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2021c. Příští volby už budou o klimatu. Mladí přemýšlejí jinak, říká exministr. Online. 7. 10. 2021 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/pristi-volby-uz-budou-o-klimatu-mladi->

- [premysleji-jinak-rika-exministr-176466](#) [cit. 2026-04-18].
49. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2021d. Radní Prahy míří na světový klimatický summit. Ukážou plán za 231 miliard. Online. 5. 11. 2021 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/radni-prahy-miri-na-svetovy-klimaticky-summit-ukazi-plan-za-231-miliard-179614> [cit. 2026-04-18].
50. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022a. Hřib po návštěvě Ukrajiny: Jak chce Praha pomoci Kyjevu? Online. 22. 2. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/audio-podcast-ptam-se-ja-hrib-po-navsteve-ukrajiny-jak-chce-praha-pomoci-kyjevu-189576> [cit. 2026-04-18].
51. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022b. Praha chce posílit energetickou soběstačnost a snížit závislost na ruském plynu. Online. 27. 4. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/regiony-zpravy-praha-praha-chce-posilit-energetickou-sobestacnost-a-snit-zavislost-na-ruskem-plynu-199965> [cit. 2026-04-18].
52. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022c. Razie v Říčanech. Policie zasahuje i v sídle středočeských silničářů. Online. 15. 6. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-zivot-v-cesku-razie-v-ricanech-policie-zasahuje-v-sidlestredocesky-silnicaru-206131> [cit. 2026-04-19].
53. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022d. V Praze do roku 2025 vznikne 100 nových rychlonabíječek pro elektromobily. Online. 20. 6. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/regiony-zpravy-praha-v-praze-do-roku-2025-vznikne-100-novych-rychlonabijecek-pro-elektromobily-206795> [cit. 2026-04-18].
54. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022e. Přehledně: Kauza Dozimetr stála místo ministra. Jak dál ovlivní politiku? Online. 20. 6. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-kauzy-prehledne-kauza-dozimetr-stala-misto-ministra-jak-dal-ovlivni-politiku-206642> [cit. 2026-04-19].
55. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022f. Případ Hlubuček a Redl byl top zločin, říká šéf detektivů. Online. 28. 6. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/rozhovory-pripad-hlubucek-a-redl-byl-top-zlocin-rika-sef-detektivu-207281> [cit. 2026-02-28].
56. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022g. Praha chce příští rok nainstalovat solární panely na 163 střech. Online. 30. 8. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/regiony-zpravy-praha-praha-chce-pristi-rok->

- [nainstalovat-solarni-panely-na-163-strech-212729](#) [cit. 2026-04-18].
57. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022h. Praha chce příští rok nainstalovat solární panely na 163 střeche. Online. 29. 8. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/regiony-zpravy-praha-praha-chce-pristi-rok-nainstalovat-solarni-panely-na-163-strech-212729> [cit. 2026-04-19].
58. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022ch. Hřib, ANO, nebo ODS? Jako si vybírat mezi ptačí a prasečí chřipkou. Online. 9. 9. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/volby-komunalni-hrib-ano-nebo-ods-jako-si-vybirat-mezi-ptaci-a-praseci-chripkou-213551> [cit. 2026-04-19].
59. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2022i. Problém s bydlením v Praze? Je třeba přidat, ale chybí pozemky, říká Hřib. Online. 21. 9. 2022 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/audio-podcast-ptam-se-ja-dozimetr-jsme-vyhodili-oknem-ted-leze-dvermi-rika-primator-hrib-214839> [cit. 2026-04-19].
60. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2023a. Pražským primátorem se stal Svoboda. Podpořilo ho i hnutí ANO. Online. 16. 2. 2023 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-politika-prazskym-primatorem-se-stal-svoboda-ve-funkci-nahradil-hriba-225835> [cit. 2026-04-19].
61. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2023b. Hlubuček definitivně skončil ve STAN, předsednictvo potvrdilo vyloučení. Online. 5. 5. 2023 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-politika-hlubucek-definitivne-skoncil-ve-stan-predsednictvopotvrdilo-vylouceni-230444>. [cit. 2026-04-19].
62. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2023c. Pražská koalice ukázala programové prohlášení. Devět měsíců od voleb. Online. 26. 6. 2023 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-politika-prazska-koalice-ukazala-programove-prohlaseni-devet-mesicu-od-voleb-233203> [cit. 2026-04-19].
63. SEZNAM ZPRÁVY.CZ. Cash only: Česko fandí inovacím, ale ve skutečnosti má z novinek strach. Online. 26. 5. 2024 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/ekonomika-ocima-byznysu-cash-only-cesko-fandi-inovacim-ale-ve-skutecnosti-ma-z-novinek-strach-252556> [cit. 2026-04-19].
64. SEZNAM ZPRÁVY.CZ, 2025. Dozimetr před volbami explodoval STAN do tváře, říká šéf investigativy. *Seznam Zprávy: Podcast 5:59*. Online. 25.9. 2025 Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/audio-podcast-5-59-dozimetr-pred-volbami-explodoval-stan-do-tvare-rika-sef-investigativy-286734> [cit. 2026-04-19].

Seznam příloh

Příloha č.1: Časová osa Klimatického plánu Prahy do roku 2030 (obrázek)

Příloha č. 2: Časová osa průběhu kauzy Dozimetr (obrázek)

Příloha č. 3: Zastoupení jednotlivých zpravodajských portálů v datasetu (tabulka)

Příloha č. 4: Ukázka analýzy legitimacy a prezentace přínosů, mediálního rámování a diskurzu u vybraných výstupů (tabulka)

Příloha č. 5: Zastoupení dominantních rámců v průběhu jednotlivých čtvrtletí (graf)

Příloha č. 7: Mediální rámce před kauzou Dozimetr (1. 5. 2021 – 6. 6. 2022) (graf)

Příloha č. 8: Mediální výstupy zmiňující Klimatický plán a kauzu Dozimetr (tabulka)

Příloha č. 9: Mediální rámce během kauzy Dozimetr (17. 6. 2022 – 23. 9. 2022) (graf)

Příloha č. 10: Mediální rámce po kauze Dozimetr (7. 10. 2022 – 11. 3. 2026) (graf)

Příloha č. 11: Vývoj koeficientu mediální podpory a distribuce tónu zpráv v čase (graf)

Příloha č. 12: Srovnání koeficientu mediální podpory a distribuce tónu zpráv v čase (tabulka)

Příloha č. 13: Srovnávací matice proměny mediálního diskurzu Klimatického plánu (tabulka)

Kódovací tabulka a odkazy na všechny mediální výstupy jsou součástí pouze elektronické přílohy